

நீங்கள்

29

எழுத்தாளர்களின் வாழ்வு

441
சந்திரமோகன்
SL/PR

வந்தா

சந்திரமோகன்

ந.சந்திரமோகன்

நீங்களும்
எழுத்தாளராகலாம்

'கலை
வடிவம்
என்பது
பயிற்சியின்,
சாதகத்தில்
ஒரு
விளைவாகப்
பரிணமித்துவிடுகின்றது'

நீங்களும் எழுத்தாளராகலாம்

ஆசிரியரின் பிறநூல்:

- நீங்களும் பேச்சாளராகலாம்
(அன்பு வெளியீடு)

ந. சந்திரமோகன்

YOU TOO CAN BE A WRITER

Written By

N. CHANDRAMOHAN

Novid Company,

P. O. Box 506,

Shiraz,

IRAN;

First Edition

March 1978

○ Copy Rights-Reserved
With the Author.

Published by:

VARATHAR VEELIYEEDU,
226, Kankesanthurai Road,
JAFFNA: Sri Lanka.

Sole Distributors:

ANANDA BOOK DEPOT,
256, K. K. S. Road,
JAFFNA: Sri Lanka.
Telephone: 348

என்னுரை

இன்றைய உலகின் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த ஒரு கலையாகவும், ஆயுதமாகவும், உலக அபிப்பிராயத்தை நிர்ணயிக்கும் குரலாகவும் விளங்கிவருவது எழுத்துக் கலையாகும்: விஞ்ஞானிகளும் அரசியல் வாதிகளும் கலைஞர்களும் தாம் இன்றைய உலகத்தைக் கொண்டு நடத்துகின்றார்கள் என்பர். அவ்வளவு முக்கியத்துவம் சிருஷ்டி இலக்கியக்காரருக்கு உண்டிருக்கின்றது! நேற்றைய உலகை அறிந்து, நாளைய உலகை உணர்ந்து, இன்றைய உலகிற்கு வழிகாட்டியாக இருப்பவன் எழுத்தாளன்!

எழுத்தாளன் மக்களுக்காகத்தான் எழுதுகிறான்; மக்களைத்தான் எழுதுகின்றான். ஆனால், எழுத்தாளர்களிடையே தான் எத்தனை 'மலர்கள்'... கருத்து முரண்பாடுகள்; வடிவங்கள்!

இந்த எழுத்துக்கலையை ஏன் ஒவ்வொருவரும் தம்வசப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது? எழுத்தாளன் என்ன, எழுத்தாளனாகவே பிறக்கின்றானா? அவன் உருவாகின்றான்: சமூகத்தால் உருவாக்கவும் படுகின்றான்!

நாமும் எழுத்தாளராக வழி உண்டா? அந்த எண்ணத்தின் விளைவுதான் இச்சிறு நூல்; 'நீங்களும் எழுத்தாளராகலாம்' என்ற இந்நூல்; முற்பகுதியில் எழுத்துக் கலையின் வளர்ச்சி, வடிவங்கள், இன்றியமையாமை என்பனவற்றைக் கூறி, பிற்பகுதியில் எழுத்தாளராக வழிமுறைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன:

இந்நூல் 'எழுத்தானர்களுக்' காக எழுதப்பட்டதல்ல; எழுத்தாளராக வர விரும்புகிறவர்களுக்காகவும், எழுத்துக் கலையைப் பொதுவாக அறிய விரும்புகின்ற வாசகர்களுக்காகவும் எழுதப்பட்டது.

எழுத்துக்கலை என்ற மகாசமுத்திரத்தில், இந்நூல் ஒரு துளியின் துகள். துகளாகவிருந்தாலும் அது துளியின் பாகம்; துளியாயின் அது சமுத்திரத்தின் பாகம்!

'நீங்களும் பேச்சாளராகலாம்' என்ற எனது முதல் நூலிற்குத் தமிழலகில் கிடைத்த வரவேற்பே, இந்நூலினையும் எழுதுவதற்கு என்னைத் தூண்டியது. இந்நூலில் குற்றங்கள் இருப்பின் மன்னித்து, நிறையிருக்கில் கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

இந்நூலினைச் சிறப்பாக அச்சிட்ட ஸ்ரீலங்கா அச்சகத்தினருக்கும், இதனை வெளியிடும் 'வரதர் வெளியீட்டி'னருக்கும் என் நன்றிகள்.

ந. சந்திரமோகன்

1

எழுத்துக்கலை ஏன் அவசியம்?

எழுத்துக்கலை!

பெரியகலை; அரியகலை; உலகை நகர்த்திவைக்கும் அதி உன்னத கலை!

வலிமையும், எதையும் சாதிக்கும் திறனும் கொண்ட எழுத்துக் கலைதான் நம்முடைய தொழிலின் முன்னேற்றத்திற்கும், பொது வாழ்வின் வளர்ச்சிக்கும் திறவுகோல்

நம்மையும், நம்முடைய ஆற்றலையும் பிறருக்கு அறிமுகப்படுத்திக்கொள்ள நமக்கிருக்கும் முக்கியமான சாதனங்களுள் எழுத்துக் கலையும் ஒன்று.

ஒரு பொதுநலவாதியின் பூரண வளர்ச்சிக்கு எழுத்துக் கலை அவசியமாகின்றது.

ஒரு அரசியல்வாதியின் உயர்ச்சிக்குப் பேச்சுக்கலை எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வளவிற்கு எழுத்துக்கலையிலும் தேர்ச்சிபெறவேண்டிய இன்றியமையாமை ஏற்படுகின்றது.

ஓர் அரசியற்கட்சியோ அன்றி ஒரு பகுத்தறிவு இயக்கமோ எவ்வளவு சிறந்த பேச்சாளர்களுடன், எழுத்தாளர்களைக் கொண்டுள்ளதோ, அவ்வளவிற்கு அதற்குத் தீவிர வளர்ச்சியுண்டு.

ஓர் அரசியல்வாதி மிகச்சிறந்த கொள்கைகளைக் கொண்டிருப்பவனாகவிருக்கலாம்; கண்ணியமும் நேர்மையும் நிரம்பப் பெற்றவனாகவிருக்கலாம்; எவருக்கும், மனக்கசப்படையாமல் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொடுப்பவனாகவிருக்கலாம். ஏன் சிறந்த பேச்சாளனாகவாவது இருக்கலாம்; ஆனால்... அவனுக்கு எழுத்துக்களையில் ஓரளவாவது தேர்ச்சியில்லாவிட்டால் மக்களின் நல்லபிமானத்தைப் பெறமுடியாது.

மக்களால் போற்றப்படும் — மக்களைக் கவர்ந்த எந்தவொரு அரசியல்வாதியையென்றாலும் எடுத்துப் பார்த்தால், அவன் நிச்சயமாகச் சிறந்த பேச்சாளனாகவிருப்பதோடு, எழுத்துக்களையிலும் உதன்மையானவனாகவேயிருப்பான்!

ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்கள் வேண்டும். தலைசிறந்த எழுத்தாளர்கள் இல்லாவிட்டால் அக்கட்சி முன்னேற முடியாது; மக்கள் செல்வாக்கைப் பெறமுடியாது.

எழுத்துக்களையின் இன்றியமையாமை!

நீங்கள் புகழின் உச்சிக்குச் செல்லவேண்டுமா? தலைவர்களாக மிளிர்வேண்டுமா? பெருஞ்செல்வந்தர்களாக மாறவேண்டுமா? இல்லை... பிரம்மாவாகத்தான் உருவெடுக்கவேண்டுமா? எல்லாவற்றிற்குமே இன்று எழுத்துக்களையே சிறந்த வழிகாட்டியாகிவிட்டது.

நடைமுறையில் நோக்குவபோது இன்று தலைசிறந்த பேச்சாளராகவும், எழுத்தாளராகவும் திகழ்கின்றவர்களே, தலைவர்களாகவிருப்பதைக் காண்கின்றோம். இத்தலைவர்களே நம்மை ஆட்சியும் செய்கின்றார்கள்.

மாணவர் சக்சத்தின் சிறந்த தலைவராவதற்கு எழுத்துவன்மை அவசியமாகின்றது; சனசமூக நிலையத்தின் செயலாளராகப் பணிபுரிவதற்கும், கிராமசபை அங்கத்தவராக

நன்முறையில் செயற்படுவதற்கும் எழுத்துக்கலை இன்றியமையாததாகின்றது.

நாம் விரும்பினால் என்ன, விரும்பாவிட்டால் என்ன, பெரும்பாலும் பேனா முனையே ஆட்சிக்கும், அதிகாரத்திற்கும் அடிப்படையான கருவியாக அமைந்துவிட்டது.

அரசியல்வாதிகளுக்கு மட்டும் — ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதற்கு மட்டும் — அதிகாரபீடத்தைப் பிடிப்பதற்கு மட்டும், அடிப்படையான கருவியாக எழுத்துக்கலை அமையவில்லை.

எந்தத் துறையில் தொண்டுசெய்ய விரும்பமுள்ளவர்களும், எழுத்துக்களையில் தேர்ச்சி பெறவேண்டிய இன்றியமையாமை இன்று ஏற்பட்டுள்ளது.

தனிப்பட்டவர் உயர்வுக்கு மட்டுமல்ல — இயக்க முன்னேற்றத்திற்கு மட்டுமல்ல, இன்று ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் எழுத்துக்கலை இன்றியமையாததொன்றாகிவிட்டது. அதுவும், உண்மை ஜனநாயகம் நடைமுறையில் இருக்கும் நாடுகளுக்கு மிகமிக இன்றியமையாத கலையாக எழுத்துக்கலை திகழ்கின்றது.

ஆட்சிக்கும் அதிகாரத்திற்கும் அடிப்படைக் கருவி

பேனாமுனை! — மிகவும் சக்திவாய்ந்ததொன்று.

ஆட்சியை அமைப்பதற்கும், அழிப்பதற்கும், அதிகாரத்தை நிலைபெறச் செய்வதற்கும், நிலைகுலையவைப்பதற்கும், பேனா முனையின் சக்தி அளவிடமுடியாதது!

அவன் மிகவும் பலசாலியாகவிருக்கலாம்; ஒரே முறையில் பலபேரை அடித்து விழுத்தும் சக்திவாய்ந்தவனாகவிருக்கலாம். ஆனால்... பேனாவின் வலிமைக்கு முன்னால் அவன் எங்கே?

நிறைந்த தன்னம்பிக்கையும், மனத்திடமும் நிரம்பப் பெற்றவனாகவிருக்கலாம்; தன்னிடமிருக்கும் அபார சக்தியி

னால் மற்றையவர்களை கவர்ந்திழுக்கும் காந்தசக்தி கொண்டவனாகவிருக்கலாம். ஆனால்... பேரொழியின் சக்திக்கு முன்னால் அவன் எங்கே?

மக்கள் போற்றும் சிறந்த பேச்சாளனாகவிருக்கலாம்; அவர்களை தன் கண்டுக்குள் சிறைப்படுத்தும் வல்லமை கொண்டவனாகவிருக்கலாம். ஆனால்... பேரொழியின் சக்தி அவனுக்கு எதிராகச் செயற்படுமானால் அவனது முன்னேற்றம் நிச்சயமாகத் தடைப்படும்!

அதிகாரபீடத்தில் உள்ளவர்கள் — ஆட்சி செலுத்துபவர்கள், மமதை கொண்டு செய்யும் கொடுமைகளை — அட்டுழியங்களை மக்களுக்குத் தெளிவாக எடுத்து விளக்குவதற்கு — புரியவைப்பதற்கு எழுத்துக்கலை அவசியமாகின்றது. சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் பொழுது அக்கொடுமை நிறைந்த ஆட்சியை பேரொழியால் குத்திக்கிழித்து நிலைகுலையச் செய்யவும் முடியும்.

உண்மையான ஜனநாயக ஆட்சியை — சமதர்ம ஆட்சியை நிலைநாட்டுவதற்கு — மக்களுக்கு உண்மை நிலையைப் புரியவைத்து, அவர்கள் மூலமாகவே அதிகார பீடத்தை அமைப்பதற்கும், பேரொழி அத்தியாவசியமாகின்றது;

ஆட்சியாளர்கள் — அதிகாரபீடத்தில் உள்ளவர்கள், தங்களுக்கு எதிராக, 'எழுத்துக்கலை' எனும் அப்புலகாண்டு, 'எதிர்ப்பு' எனும் கலை தொடுக்கும் மக்களுக்கெதிராக எதிர்க்கலை தொடுப்பதற்குப் பின்நிற்கமாட்டார்கள்.

தங்கள் ஆட்சியைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக — நிலைகுலையாமல் தடுப்பதற்காக பல பொய்மூட்டைகளையும், ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் — அவர்களுக்குச் சார்பானவர்கள் எழுதிக்கொட்டக்கூடும்.

ஆட்சியை எதிர்ப்பதற்கு — அவர்கள் அநியாயங்களைப் புட்டுக்காட்டுவதற்கு எழுத்துக்கலை அவசியமாகின்றது. ஆட்சியில் உள்ளவர்களும், தங்கள் நியாயங்களை எடுத்து

விளக்குவதற்கு உண்மை நிலையைத் தெளிவாக்குவதற்கு அதே எழுத்துக்கலை தான் அத்தியாவசியமாகின்றது.

இந்நிலையில் உண்மை நிலையை அறிவதற்கு மக்கள் அங்கலாய்ப்பார்கள்!

'எது உண்மை? எது பொய்?' — என்று புரியாமல் தலிப்பர்!

இவ்விடத்தில்தான் நாம் பகுத்துணர்ந்து உண்மை நிலையை அறிய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது. பகுத்தறிவை உபயோகிக்கவேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது.

ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதும், அதிகார பீடம் ஏறுவதும் கடினமாகவிருக்கலாம். இந்நிலையை எல்லோராலும் அடையமுடியாதுதான்!

ஆனால்... முயன்றால் எழுத்துக் கலையை ஓரளவாவது எட்டிப் பிடிக்க முடியும். ஆட்சியை அமைப்பதற்கும், அழிப்பதற்கும், அதிகாரத்தை நிலைபெறச் செய்வதற்கும், நிலைகுலைய வைப்பதற்கும் அடிப்படையான கருவியாக விருக்கும் எழுத்துக்கலையை யார்தான் புறக்கணிக்க முன் வருவார்?

எழுத்துக் கலையை யார்தான் புறக்கணிக்க முடியும்?

ஒரு விஞ்ஞானியைப் பார்ப்போம். தான் ஆய்ந்தறிந்த உண்மைகளை எடுத்து விளக்குவதற்கு-தெளிவாக அதை மற்றையவர்களுக்குப் புரியவைப்பதற்கு - எழுத்துக்கலை அவசியமாகின்றது.

ஒரு தொழிற்சாலையின் உரிமையாளன் — முதலாளியை நோக்கினால்... அத்தொழிற்சாலையின் ஆண்டு அறிகையை நல்ல முறையில் வரைவதற்கு — அன்றி, தன் தொழிற்சாலையின் சிறப்புக்களையோ, குறைபாடுகளையோ, அமைச்சர்கள், தேசிய அரசுப் பேரவை உறுப்பினர்கள்

ஆகியோருக்கு எடுத்து விளக்குவதற்கு எழுத்துக்கலை அத்தியாவசியமாகின்றது.

அதே தொழிற்சாலையில் கடமையாற்றும் தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால் தங்களுக்கு தற்பொழுது இருக்கும் முக்கியமான பிரச்சனைகளை எடுத்து விளக்குவதற்கு—முதலாளியினால் தங்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளை மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுவதற்கு எழுத்துக்கலை மிகமிக அவசியமாகின்றது.

ஒரு அரசியல் வாதியை எடுத்துக்கொண்டால், அவருக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான கலையாக எழுத்துக்கலை திகழ்கின்றது.

எழுத்துக்கலையில் சிறிதளவாயினும் தேர்ச்சியில்லாத அரசியல்வாதியினால், நெடுங்காலம் அரசியல் வாழ்வில் செல்வாக்குடன் திகழ்வது கடினம்தான். ஒரு சிலர் இதற்கு விதிவிலக்காக இல்லாமலுமில்லை.

நாட்டு மக்களுக்கு தனது கொள்கைகளையோ—தாள் சார்ந்திருக்கும் அரசியல் இயக்கத்தின் கொள்கைகளையோ எடுத்துத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு, அரசியல் எதிரிகளினால் தொடுக்கப்படும் பாணங்களுக்கு, எதிர்க்களை தொடுப்பதற்கு, அரசியல் வாதிகள், எழுத்துக்கலையில் தேர்ச்சி பெறவேண்டிய இன்றியமையாமை உடையவர்களாகின்றார்கள்.

ஒரு சாதாரண மனிதன்கூட, இன்றைய உலகில் தனது கடமைகளைச் செய்வதற்கு எழுத்துக்கலையுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கவேண்டிய நிலையிலேயேயுள்ளான்.

இன்றைய எமது சமுதாய வாழ்வில் தொழிலாளர்கள் தொடக்கம் தொழில் அதிபர்கள் வரையும், மாணவர்கள் முதல் ஆசிரியர்கள் வரையும், பேச்சாளர் தொடக்கம் அறிஞர் பெருமக்கள் வரையும், கிராமசபை உறுப்பினர்கள் முதல் அமைச்சர்கள் வரையும், பொருள் விற்பனையாளன் தொடக்கம் மாபெருஞ் செல்வர்கள் வரையும்

எழுதவேண்டிய இன்றியமையாமையுடையவர்களாகின்றார்கள்:

சிறந்த எழுத்தாளர்களே நமது கருத்தை உருவாக்குகின்றீர்கள்? அதிகாரத்தையும் கைப்பற்றுகின்றீர்கள்?

வாழ்வில் இன்றியமையாத இடத்தைப் பெற்றுவிட்ட இந்த 'எழுத்து' எப்படித்தான் தோன்றியிருக்கும்? எழுத்து முறைகளுக்குரிய வரைவிலக்கணங்களை யார்தான் வகுத்திருப்பார்கள்?

இவ்வரிய கலை தோன்றிய விதத்தை—எழுத்து தோன்றிய முறைமைகளை அறிவதற்கு யார்தான் முன்வரார்!

2

எழுத்துக்கலை தோன்றிய முறைமைகள்

எழுத்து எப்படித்தான் தோன்றியிருக்கும்?

இது பிரச்சனைக்குரிய விடயம்.

ஆதிகால மனிதன் எழுத்து வடிவத்தை எவ்வாறு கண்டுபிடித்திருப்பான்? அவ்வெழுத்துக்கள் கால ஒட்டத்திற்கு ஏற்ற முறையில் எவ்வித மாற்றங்களுக்குள்ளாயின? அவ்வெழுத்துக்கள் தோன்றுவதற்கு முற்பட்ட காலத்தில், முறையையர்களுடன் தொடர்புகளை என்ன முறையில் மனிதன் வைத்திருந்திருப்பான்?

ஆதிகால மனிதன் பயங்கரமான மிருகங்கள், பறவைகள் முதலியனவற்றிடமிருந்து தப்புவதற்காக வாய் நிறிந்து அலறியிருப்பான்; வேட்டையாடச் செல்வதற்கு, அயல்வர்கள், நண்பர்கள் ஆகியோரை அழைப்பதற்காக மூருவீதமான சத்தத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பான், நண்பர்கள்

கடிக்குவாவும் போது மகிழ்வொலியை ஏற்படுத்தியிருப்பான்.

இவ்வாறாக அவன் ஏற்படுத்திய சத்தங்கள், அவனுக்கு பரிட்சயமாகி, குறிக்கப்பட்ட ஒரு விடயத்திற்கு இப்படித் தான் ஒலி எழுப்பவேண்டும் எனும் நிலைக்கு வளர்ந்திருப்பான்.

இயற்கையுடனும், காட்டுமிருகங்களுடனும் தனித்து நின்று போராடமுடியாது என்று கருதிய மனிதன், எதையும் கூட்டாகச் செய்வதற்கு முற்பட்டான்.

இதன் காரணமாக அவன் மற்றையவர்களுடன் ஏதோ ஒரு வழியாகத் தொடர்பு கொள்வதற்கு முயன்றிருப்பான்.

தனது அங்க அசைவுகளினாலோ, ஒலி முறைகளினாலோ தொடர்புகொண்டிருக்கக்கூடும்.

அத்துடன், ஒருவனுடைய குகைக்கு, அவனைச் சந்திப்பதற்காக இன்னொருவன் வருகிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். குகைக்குள் யாருமே இல்லை என்று எடுப்போமே! சந்திக்க வந்தவர், தான் குகைக்கு வந்த சேதியை எப்படி அவனுக்குத் தெரியப்படுத்த முடியும்? குகை வாயில் மணலைப்பரப்பி, தனது பாதங்களைப் பதித்துவிட்டுச் செல்வதன் மூலம் தெரியப்படுத்தியிருக்கக்கூடும்.

பட எழுத்து

பேசக் கற்றுக்கொண்டது ஒரு காலம். அதற்கு நெடுங்காலத்திற்குப் பிறகுதான் எழுதக் கற்றுக் கொண்டார்கள்.

முதலில் எப்படித்தான் எழுதக் கற்றுக் கொண்டார்கள்? அந்தக் காலத்தில் அ ஆ இ ஈ என்ற எழுத்துக்களே இருக்கவில்லை!

பாடசாலைகள் இருக்கவில்லை!

புத்தகம் இல்லை! பென்சில் இல்லை!! நோட்டும் இல்லை!!!

இந் நிலையில் அவர்கள் எழுதுவதற்கு எப்படித்தான் முயற்சி செய்தார்கள்?

இன்று, சின்ன வகுப்பில்—ஆரம்பக் கல்வியைப் பெறுகின்றவர்களுக்கு, விடயங்களைப் படங்கள் மூலமாகப் புரியவைப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஏன் உயர்வகுப்பில் கூட இந்தநிலையைக் காண்கிறோம்!

ஆரம்ப வகுப்பில் இருக்கும் குழந்தைகளுக்கு, கதைபை படமாக எழுதிக் காட்டுவதைப் பார்க்கிறோம்.

‘காக்கை—வடை’ கதை எல்லோருக்கும் தெரியும்? ஒரு காக்கை வடை எடுத்துக்கொண்டு போய் மரத்தில் உட்கார்ந்து உள்ளும், ஒரு குள்ளநரி வந்து மரத்தின் கீழே உட்கார்ந்து வடையைக் கேட்டது என்றும், காக்கையைப் பாட்டுப் பாடச் சொன்னது என்றும், அது காக்கா என்று வாயைத் திறந்து பாடியது என்றும், வடை கீழே விழுந்தது என்றும், வடையை எடுத்துக்கொண்டு நரி ஓடிவிட்டது என்றும் சிறுவர்கள் படங்களில் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்கிறார்கள். இப்படித்தான் பழங்காலத்து மனிதர்களும் எழுத வேண்டியவற்றைப் படங்களாகவே எழுதினார்கள்.

அந்தக் காலத்தில் இப்படி எழுதிய படங்களைப் பார்த்தே எளிதில், எதையும் புரிந்த கொண்டார்கள்! ஆனால், ஆதிவ் தொல்லைகளும் உண்டு.

எழுத்து எழுதுவதைவிடப் படம் எழுதுவதற்குப் பெரிய முயற்சி வேண்டும்; நேரமும் மிகுதியாக வேண்டும்.

உலகத்தில் தோன்றிய மொழிகளில் சிலவற்றிற்குத் தான் சொந்தமான பட எழுத்துக்கள் இருந்தன.

படங்களாக எழுதும் அந்த எழுத்து முறையிலும் எத்தனையோ வகை உண்டு. அந்தந்த நாட்டில் வாழும் மக்கள் அறிவாளிகளாக இருந்திருந்தால், படங்கள் எழுதும் முறை சீராக இருக்கிறது. நாகரிகம் குறைந்திருந்தால், அவ்வாறு சீராக இல்லை.

நாகரிகமான மக்கள் என்ன செய்தார்கள் தெரியுமா? பட எழுத்து முறையிலும் கருக்கத்தையே கையாண்டார்

கள்: போர் என்பதை, போ—ர் என்று நாம் எழுத்துக்களால் எழுதுகிறோம். படமாக எழுத வேண்டுமானால், அப்படியே பெரிய படையை எழுத வேண்டும். அதனால் எவ்வளவோ காலமும் முயற்சியும் வீணாகும். ஆனால் நாகரிகமான மக்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. இரண்டு கைகள், ஒரு கையில் கேடயம், மற்றொரு கையில் வாள் அல்லது வில், அவ்வளவு எழுதினால் போர்தும், போர் என்று பொருள் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். ஓரளவு நாகரிகமாக இருந்த காரணத்தால் அவர்கள் படம் எழுதும் எழுத்து முறையில் ஒரு சுருக்குவழி கண்டுபிடித்தார்கள்:

அதற்குப் பிறகு நாகரிகம் வளர்ந்து ஏற்பட்டதுதான் இப்போது நாம் எழுதும் முறை:

இப்போது நாம் எழுதும் எழுத்துக்கள் ஒலிகளின் அடையாளங்கள். அந்தப் பழைய எழுத்துக்கள் பொருள்களின் படங்கள். படங்களாக இருந்த எழுத்துக்கள் மாறி மாறித்தான், நாம் எழுதும் எழுத்துக்கள் — ஒலிகளின் அடையாளங்கள் — ஏற்பட்டன.

ஆப்புலடிவ எழுத்துக்கள்

சித்திர வடிவ எழுத்தில் காக்கையை எப்படி எழுதினார்கள்?

காக்கையின் படத்தையே முழுமையாக வரைந்தார்கள்.

இப்படத்தைப் பார்த்து 'இது காக்கைதான்' என்று யாருமே சொல்லமுடியும்.

படவடிவ-எழுத்துக்களில் முதலில் பொருளின் படத்தையே முழுமையாக வரைந்திருப்பார்கள்.

காலம் போய்ப்போக — நாகரிகம் வளரவளர், படவடிவ எழுத்துக்களிலும் சுருக்கங்களைக் கையாள முற்பட்டார்கள்:

ஆப்புலடிவ எழுத்திலும் தொடக்கத்தில் அப்படித்தான் காக்கை போலவே எழுத முயற்சி செய்தார்கள்.

ஆனால் நாகரிக வளர்ச்சியை முன்வைத்து, நேரத்தை மீதப்படுத்துவதற்காகவும், சிரமத்தைக் குறைப்பதற்காகவும், சிந்தித்துச் செயற்பட ஆரம்பித்தார்கள்.

குறுக்கும் நெடுக்குமாக மூன்று நான்கு கோடுகள் போட்டுக் காக்கை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த எழுத்தைப் பார்த்துக் காக்கை என்று சொல்லமுடியவில்லை. தெரிந்தவர்கள் இன்னதுதான் என்று சொல்லிக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று:

சித்திர எழுத்தை யாரும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை. அது பொருளை நேரடியாக உணர்த்தியது.

ஆனால் ஆப்பெழுத்துக்கள் — அதன் குறியீடுகள் நேராகப் பொருளை உணர்த்தவில்லை. ஆகவே தெரிந்தவர்களிடமிருந்து இன்னதுதான் என்று கேட்டு கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

பிராமிய எழுத்து

தற்போதய எழுத்துக்களின் தொடக்க கால கட்ட எழுத்துக்கள், 'ஆரம்பகால பிராமிய எழுத்து' — என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

கமார் மூன்று, நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்பு, ஆரம்பகால பிராமிய எழுத்து மாற்றமடைந்து — வளர்ச்சியடைந்து இன்றைய பிராமிய எழுத்துத் தோன்றியிருக்கின்றது என நிபுணர்கள் கருதுகின்றனர்.

இப் பிராமிய எழுத்து கால ஓட்டத்திற்கு ஏற்றமாதிரி சிறிதுசிறிதாக மாற்றமடைந்து தான், பல மொழி எழுத்துக்களும் தோன்றியிருக்கின்றன என சாசனையில் ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் கருதுகின்றனர். இக்கூற்றிற்கு எதிர்க்கருத்துடைய நிபுணர்களும் பலர் உளர்.

தமிழ் எழுத்துக்கள் பற்றி
டாக்டர் மு. வரதராசன்

வட இந்தியாவில் சிந்துநதி பாயும் நிலப் பகுதியைச் சிந்துவெளி என்று சொல்லார்கள். அங்கே மொஹெஞ் சொதாரோ என்னும் இடத்தில் நிலத்தைத் தோண்டிப் பார்த்தபோது பல பெரிய உண்மைகளைத் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது:

தமிழர்களின் முன்னோர்கள் அங்கெல்லாம் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் அந்த இடம் மண்முடிப் புதைந்து போயிற்று. அப்படிப் புதைந்துபோன நகரத்தைத்தான் இப்போது தோண்டிப் பார்த்து ஆராய்ந்தார்கள். அதன்படி பார்த்தபோது பழங்காலத்தில் தமிழர்கள் எழுதிவந்த எழுத்து எப்படிப்பட்டது என்று தெரிந்தது.

பழங்காலத்தில் தமிழர்கள் சீனர்களைப்போலவே சித்திர எழுத்துக்களை எழுதிவந்தார்கள். மேலே சொன்ன புதைபொருள் ஆராய்ச்சியால் இந்த உண்மை தெரிகிறது. அப்படித் தமிழர்கள் சித்திர எழுத்துக்களை எழுதிவந்த மிகப் பழையகாலம். ஐயாயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலம் அது. அந்தப் பழங்காலத்தில் இந்தப் பெரிய நாடு முழுதும் தமிழர்களே இருந்துவந்தார்கள் வேறு இனத்தார் யாரும் வந்து குடியேறாத பழங்காலம் அது:

..... ஒன்று மட்டும் நன்றாகத் தெரிகிறது. பழந்தமிழர்களின் சித்திர எழுத்து மாறி அடையாள எழுத்தாக ஏற்பட்ட பிறகே, அதிலிருந்து பிராமி என்னும் பழைய எழுத்து ஏற்பட்டது ...

வட இந்தியாவில் பிராமி போல் தென்னிந்தியாவில் பழங்காலத்தில் இருந்த எழுத்தே பழைய தமிழ் எழுத்து. அந்த எழுத்துக்களையே கல்வில் வெட்டிச் செதுக்கி எழுதவும் பயன்படுத்தினார்கள். அவை வட்ட வடிவமாக இருந்தன. அதனால் வட்டெழுத்துக்கள் என்று சொன்னார்கள்.

... இப்போது உள்ள தமிழ் எழுத்து ஏற்பட்டு ஆயிரத்து முந்நூறு ஆண்டுகளே ஆயின. இந்த எழுத்துக்களில் வளைவுகளும் சுழிகளும் மிகுதியாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? நம்முடைய முன்னோர்கள் பலகையிலும் காகிதத்திலும் எழுதவில்லை. பனை ஓலையில் இரும்பு எழுத்தாணிகொண்டு எழுதினார்கள். அதில் எழுதும்போது, ஓலை கிழியாமல் இருக்க வேண்டுமானால், இப்படி வளைவுகளும் சுழிகளும் இருந்தால்தான் எழுத முடியும். இப்படி எழுதப்படும் பொருளுக்கும் எழுதும் கருவிக்கும் தகுந்தபடி எழுத்துமுறையும் அமைந்துவிட்டது.

இப்படித் தமிழ்மக்கள் எழுதிவந்த எழுத்துக்களில் வட மொழியின் ஒலிகள் சில இல்லை. அந்த ஒலியெல்லாம் இருந்தால் நல்லது என்று சிலர் கருதினார்கள். அவர்கள் தமிழ் எழுத்துக்களுடன் சிலவற்றைச் சேர்த்துப் புதுவகையான ஒன்றை அமைத்தார்கள். அதுவே கிரந்த எழுத்து என்று சொல்லப்படுவது. ஸ-ஷ-ஹ-ஐ முதலான எழுத்துக்கள் அதைச்சேர்ந்தவைகளே. சில கல்வெட்டுப் பகுதிகள் இந்தக் கிரந்த எழுத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

... தமிழ் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளாகவே இலக்கியம் பெற்று வளர்ந்துவிட்ட மொழி. அதனால் எழுத்துக்கள் அடிக்கடி மாற முடியவில்லை. கிரந்த எழுத்து எவ்வளவோ வேகமாகத் தமிழ்நாட்டில் பரவியது. பழைய கோயில்களிலும் வேறு இடங்களிலும் கிரந்த எழுத்திலேயே கல்வெட்டுகள் அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும், இன்று தமிழ் தமிழ்நாட்டில் கிரந்த எழுத்து இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து போய்விட்டது. காரணம் என்ன? தமிழ் எழுத்து நெடுங்காலமாகப் பண்பட்டு அமைந்து, மாறுதலுக்கு இடந்தரவில்லை.....

இப்படிச் சொல்வதால், தமிழ் எழுத்து முறையில் ஒருவகை மாறுதலும் ஏற்படவில்லை என்று எண்ணக் கூடாது. சித்திர எழுத்து வட்டெழுத்து ஆகி, வட்ட

டெழுத்தும் பிறகு மாறி வளரவில்லையா? அதுபோல் பிற காலத்திலும் அந்த எழுத்துக்கள் ஓரளவு மாறி வளர்ந்திருக்கின்றன. திருவள்ளுவர் எழுதிய பழைய தமிழ் எழுத்து வேறே. இப்போது நாம் எழுதும் எழுத்து வேறே. திருவள்ளுவர் அந்தத் திருவள்ளுவர் இப்போது நம்மிடையே வருவாரானால், நாம் எழுதும் தமிழ் எழுத்துக்கள் சிலவற்றைப் படிக்கத்தெரியாமல் இது ஒரு புதிய மொழி என்று எண்ணினாலும் எண்ணுவார்...

...எழுத்துக்கள் வளர்ந்தாலும் வளராவிட்டாலும், மாறினாலும் மாறாவிட்டாலும், ஒலிகள் வளர்ந்து வளர்ந்து பெருகிவிடுகின்றன. ஆனால் அவைகள் எல்லாவற்றையும் தனித்தனியே குறிப்பதற்குப் போதுமான அடையாள எழுத்துக்கள் இருப்பதில்லை. தமிழிலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. உலகத்தில் உள்ள பேச்சு மொழிகள் வளரும் மொழிகள் எல்லாவற்றிலும் இந்த நிலைமை உண்டு. எழுத்து முறை என்பது மொழிக்கு ஒரு கருவி. அது குறையற்றதாக இருப்பது அருமை. அது கூடிய வரையில் பயன்பட்டால் போதும், தமிழ் எழுத்து முறை அந்த வகையில் போதுமான பயன் தருவதாக இருக்கிறது. கூடிய வரையில் நன்றாகவும் அமைந்திருக்கிறது.

நம்முன்னோர்க்கு எழுது நன்றி

எழுத்தை நாம் இன்று பாடசாலைக்குச் சென்று கற்று விடுகின்றோம்; மிகவும் சுலபமாக எழுதிப் புரிந்துகொள்கின்றோம். ஆனால் எழுத்து தோன்றுவதற்கு பட்ட வேதனைகளை நாம் சிறிதேனும் எப்போதாவது சிந்தித்துப் பார்த்திருக்கின்றோமா? அது வளர்ச்சியடைந்த முறைமைகளை அறிவதில் நாம் ஆர்வம் காட்டியிருக்கின்றோமா? எமது காலகட்டத்தில், எழுத்துக்கலைபை நன்முறையில்— சுலபமாக பயன்படுவதற்கு வழிமுறைகளை, பெரும் கஷ்டங்களையெல்லாம் தாண்டி சமைத்துத் தந்த நம்முன்னோர்களுக்கு நன்றி கூறவாவது நினைத்திருக்கின்றோமா?

அனேகமாக 'இல்லை' என்றுதான் விடைபகர முடியும்! தற்கு விதிவிலக்காக ஒருசிலர் இல்லாமலுமில்லை:

பெருஞ் சிரமங்களையெல்லாம் தாண்டி நம்முன்னோர்களால் பெற்று, வளர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இவ்வெழுத்துக்கலை இன்று எமது சமூகாய வாழ்வில் இன்றியமையாத கலையாகத் திகழ்கின்றது.

எதனையும் சாதிக்கக்கூடிய இன்றியமையாத கலையாகத் திகழ்கின்றது!

இப்பேர்ப்பட்ட இன்றியமையாத கலையை யார்தான் விரும்பமாட்டார்கள்!

புகழ்பெற விரும்பாதவர்களும் உண்டோ!

தலைவர்களாவதற்கு யாருக்குத்தான் விருப்பமில்லை?

அதிகாரபீடம் ஏற எவர்தான் முன்வரார்!

ஆட்சியைக் கைப்பற்ற விரும்பாதாரும் உண்டோ?

'செல்வம்' வேண்டாமென்று உதறுபவர்கள் யாவர்?

தேர்தலில் தோல்வியை அணுக யார்தான் விரும்புமார்கள்?

இவைகளின் வெற்றிக்கு — முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படைக் கருவியாகவிருக்கும் எழுத்துக்கலையை அடைவதற்கு யார்தான் விரும்பமாட்டார்கள்?

"இவ்வரிய கலையை நாமும் அடையமுடியாதா?" — என்று அங்கலாய்ப்பவர்கள் எத்தனைபேர்?

"எல்லாவற்றிற்குமே அடிப்படைக் கருவியாகவிருக்கும் இப்பெரிய கலை எம்மிடம் வந்து சேராதா?" — என்று கூறித் தவிக்கும் இளவல்கள்தான் எத்தனை?

'முயற்சியுடையோர் இகழ்ச்சியடையார்', 'முயற்சி முயற்சியாகும்' எனும் வாக்கியங்களை உணர்ந்தவர்கள் — தன்மையினைச் செயற்படுபவர்கள், நிச்சயமாக எதினும் காலையிடையமாட்டார்கள்.

உழைப்பினால், முயற்சியினால், பயிற்சியினால் நிச்சயமாகச் சிறந்த எழுத்தாளராகத் திகழமுடியும்.

3

எழுத்துக் கலையின் மகிமை!

“பேச்சைக் காட்டிலும் எழுத்து அதிக வலிமையுடையது” — என்கிறார் அயரர் கல்கி.

முற்றிலும் உண்மை நிறைந்த கருத்து.

எழுத்து என்னும் ஆயுதத்தை நன்முறையீற கரராக்கி, எல்லோரது நெஞ்சங்களையும் குத்திக்கிழிக்க முடியும்!

அதே ஆயுதத்தை மந்திரக்கோலராக்கி மெய்சினிர் த்து நிற்கச் செய்யவும் முடியும்!

அவ்வாயுதத்தை ஊசியாக்கி, உணர்ச்சி என்னும் மருந்தேற்றி, எல்லோரது உடல்களிலும் பாய்ச்சினால் உணர்ச்சிப் பிழம்பாக நின்று ஆட்சிசெய்ய முடியும்!

இதே ஊசியில் மதுவை ஏற்றி வெறியாட்டம் ளுடவும் செயலிக்கலாம்!

எழுத்து என்னும் இவ்வாயுதத்தை நாம் உபயோகிக்கும் முறைமகளைக்கொண்டு, ஒருவரை கோபக்கனல் கக்கச்செய்யவும் முடியும். அன்பு-பாசத்தைச் சொரியச் செய்யவும் முடியும்!

இந்த நவீன உலகில் எழுத்தினால் சாதிக்கமுடியாதது ஒன்றுமில்லை.

ஒரு சிறந்த எழுத்தாளன், எழுத்துக் கலையின் மகிமைகொண்டு ஆட்சியாளரை எதிர்த்து—உண்மை திலையைத்

தெளிவாக்கி வெற்றிக்கொள்ள முடியும்; நாட்டு மக்களைத் தன்வசம் ஈர்க்க முடியும்.

இதே எழுத்தாளன் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் பக்கம் நின்றாலும், நாட்டு மக்களை ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராகப் பொங்கியெழாமல் தடுத்து அமைதியைக் காக்கவும் முடியும்.

எழுத்தின் காந்தசக்தி

உலகத்தையே தன்வசம் ஈர்க்கும் காந்தசக்தி எழுத்தாளனுக்கு உண்டு.

பல நாற்றுக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள தனது காதலியை உருகவைப்பதற்கும் — அழவைப்பதற்கும் — சிரிக்கவைப்பதற்கும் எழுத்து அத்தியாவசியமாகின்றது!

தனது காதலன் மேல் பற்றுவைப்பதற்கும் — பாசம் சொரிவதற்கும் .. ஏன்? வெறுப்பு ஏற்படுவதற்கும்கூட எழுத்துக்கலையைப் பயன் படுத்தமுடியும்!

நேரில் ஒருபோதுமே சந்தித்திருக்காதவர்கள் கூட, உலகின் பல பாகங்களிலும் இருந்து எழுத்து மூலமாகத் தொடர்புகொண்டு, நண்பர்களாக — காதலர்களாக — ஏன்? ஒற்றர்களாகக்கூட வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள்.

போர்க்களத்திலே ஆற்றல் மறவன் ஒருவன் தன் நிறுவெல்லாம் வெளிப்படப் போரிடுகிறான்; அவன் வெட்புச் சாய்ந்த பகைவர் தம் தலைகள் சிறு குன்றெனக் குவிந்து விடக்கின்றன. அவனது வாள் முனை பரிகளையும் கண்க் கின்றிச் சாய்த்தது தாயகம் காத்திட தன் இன்னுயிரையும் மறந்து போராடுகிறான் அந்த மாவீரன்.

இத்தனை அரும்பெரும செயல்களுக்குப் பின்னர் அந்தப் போர்வீரன் தனது வீரத்தில்மூலம் தன் நாட்டவர் மத்தியில் எத்தகைய எழுச்சியை ஏற்படுத்த முடியுமோ

அதனிலும் பன்மடங்கு எழுச்சியையும் வீர உணர்வையும் புரட்சி எழுத்தாளன் ஒருவன் தனது பேரூ முனையிலிருந்து வெளிப்படும் வார்த்தை 'அம்புகள்' மூலம் நாட்டில் ஏற்படுத்திவிட முடிகிறது. உலகில் பல நாடுகளின் வரலாற்றில் இத்தகைய புரட்சி எழுத்தாளர்கள் தோன்றியதற்கான குறிப்புகள் உள்ளன.

பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு வித்திட்டது வால்டேர் போன்ற புரட்சி எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களே!

முதலாளித்துவக் கொடுமை ஒழிந்து பொதுவுடைமை பூத்திடக் காரணம் 'கால் மார்ட்டிஸ்' எழுதிய 'கபிடல்' (Capital) என்ற மாபெரும் தத்துவ நூலேயாகும். மார்ட்டிஸ், ஏங்கெல்சும் எழுதிக் குவித்த தத்துவ விளக்கங்களே, இன்றைய தினம் உலகின் சரிபாதி யளவை ஆட்சிபுரியும் பொதுவுடைமை முழக்கமாகும்:

இறைவன் பெயர்கூறி எளியவனை வஞ்சித்த கொடுமையை துணிந்து சாடியது இல்கர்சாலின் சிந்தனையில் பலர்ந்த எழுத்துக்களே!

சோவியத் நாட்டில் சமுதாய மாற்றத்துக்கான நூண்டுகொல்களாக விளங்கியவை மாக்சிம் கார்க்கி எழுதிய எழுத்துக்களே!

பிரித்தானியாவில் பேதமையைப் பொசுக்கிடும் பெரும் பணியை ஆற்றியது பெர்னாட்சாவின் எழுத்தோவியங்களே!

இலாகளை எல்லாம் வலிமையிழக்க பேரூமுனைக்குச் சொந்தக்காரர்கள்.

**அறிஞர் அண்ணாவிடம்
எழுத்துக்களை!**

உலகில் வாழும் பலகோடி தமிழ்மக்களின் ஒளிவிளக்காகத் திகழ்ந்தவர் அறிஞர் அண்ணா!

"இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில், மற்றைய நாட்டவர்கள் பொருளாதாரத் துறையிலும், விஞ்ஞானத் துறை

யிலும் மேலோங்கி, அப்பலோவில் 'சந்திரமண்டலம்' சென்று திரும்பிக்கொண்டிருக்கும் இந்நேரத்தில் நாம் அப்பனம் பொரிப்பதற்கும் நாள் பார்க்கின்றோம்; மூடநம்பிக்கையில் கிடந்து புரளுகின்றோம்; சாதி, மதம் பேசியின்னோக்குகின்றோம்;" — என்று வெதும்பிய அறிஞர் தனது எழுத்தாலும், பேச்சாலும் தமிழ்மக்களைத் தட்டியெழுப்பி அவர்களது நோய்க்குப், பகுத்தறிவு என்னும் மருந்து கொடுத்து அவர்களைப் பகுத்தறிவு வாதிடிகள் ஆக்கினார்: வெற்றிகொண்டார்.

அவரது எழுத்து முத்துக்குவியல்கள்! அறிவுலகின் நவமலிக் களஞ்சியமான அண்ணாவின் பேரூவிருந்து சிதறிய முத்துக்கள், பகுத்தறிவின் ஒளிமிக்க அறிவு முத்துக்கள்.

பகுத்தறிவு சான்ற அண்ணாவின் எழுத்து ஆற்றல் மிக்கது.

இத்து மதத்தைச் சார்ந்த அண்ணா, இத்துக்கோயில்களில் நடைபெறும் அநியாயங்களை — மூடநம்பிக்கைகளை, அதே மதத்தைச் சார்ந்த மக்களுக்கு - தங்கள் மதத்தின் மேல் மிகுந்த பக்திகொண்ட மக்களுக்கு - தாங்கள் பின்பற்றும் கொள்கைகளை யாரும் பழித்தால் கொடுத்தெழுந்த மக்களுக்கு, எவ்வளவு அவதானமாக, ஆனால் ஆணித்தாமாக உண்மை நிலையை எடுத்துரைக்கின்றார் பாருங்கள்!

"இத்தமிழ் நாட்டிலுள்ள இத்துமதக் கோயில்களில் உள்ள கடவுள் வடிவங்கள்மீது நாள்தோறும் பெய்யப்படும் பால், எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான ஏழைக் குழந்தைகளின் பசியைப் போக்கக்கூடியதாகும். குடக்கணக்கிலே கோயில்சுளிலுள்ள வடிவங்கள்மீது கொட்டிப் பாழாக்கும் பாலைப் பசியால் வாடும் பச்சிளங் குழந்தைகளுக்குக் கொடுப்பதால் 'பரமன்' ஒருபோதும் பதறிக் கோபிக்கமாட்டார் ... கடவுள் வடிவங்கள்மீது களறப்படும் பால், அவ்வடிவங்களாவது ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனவா என்று பார்த்தால், அதுவும் இல்லையே! கடைசி

யாக அந்தப் பால் முழுவதும் சாக்கடை வழியாக வெளிப் பட்டுத் துர்நாற்றத்தைத் தருவதுமன்றி, அத் துர்நாற்றம் பல துஷ்டக் கிருமிகள் உற்பத்தியாவதற்கும் அக்கிருமிகளால் பலவிதமான தொற்று நோய்கள் உண்டாகி, மக்களின் உயிரை மாய்ப்பதற்குமே காரணமாகின்றது."

இப்பால் உண்மையை விவக்குவதற்கு எழுத்துக் கலையை அறிஞர் உபயோகித்திருக்கும் முறைமைகளைப் பாருங்கள்! இதே கருத்தை வேறு யாரும் கூறியிருந்தால், மக்கள் அவரை சமுதாயத்திலிருந்தே தூக்கி எறிந்திருக்கக்கூடும் - அழித்திருக்கக்கூடும்.

ஆனால் ... அண்ணா இதுபோன்ற பல உண்மைகளை மக்கள் மனத்தை உடன் புண்படுத்தி, ஆனால் நெளிவு பெற்றுத் தேறக்கூடிய கருத்துக்களை, மக்கள் மன்றத்தில் வைத்து வெற்றி கண்டிருக்கின்றார்.

இதற்குக் காரணம், அண்ணா மொழியை தனது கட்டிடப்பாட்டிலும், கட்டளைவையச் செயற்படுத்தக்கூடிய முறையிலும் அடக்கி வைத்திருந்ததுதான்.

1967-ம் ஆண்டு, தமிழகத்தில் தனது எழுத்தினாலும் பேச்சினாலும் அமைதிப் புரட்சியொன்றை ஏற்படுத்திய அறிஞர் - இந்திய சுதந்திரத்திற்காகத் தங்கள் உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையையும் அர்ப்பணித்துப் பல உண்மைத் தியாகிகளைக் கொண்டுள்ள காங்கிரசையே தனது எழுத்தின் சந்தியினால் முறியடித்த அண்ணா, எழுத்துக் கலையைக் கையாளும் முறைமைகளை மேலும் பாருங்கள்.

போர் வேண்டாமென்று எச்சரிக்கிறார், "போரினால் ஏற்பட்ட புன் ஆற முன்பே, இரத்த வெள்ளம் பாய்ந்தோடிய இடங்களிலே, கரைபோகா முன்பே, பிணவாடை அடியோடு ஒழியாமுன்பே நசிந்த தொழில்கள் மீண்டும் தலை மெடுத்துப் பழைய நிலையைப் பெறுவதற்கு முன்பே, பொருளாதாரச் சீர்தலைவு சரிப்படுத்தப்படாத முன்பே, கட்டடங்களைப் புதுப்பிக்கப்படுவதற்குள்ளாகவே, பாழான வயல்களிலே, மீண்டும் பயிர் ஏழுமுன்பே, மற்றோர் போர்

ஏண்டுவிடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாகப் பல நாடுகளிலேயும் உள்ள தலைவர்கள், எச்சரிக்கை விடுக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இந்நிலை மாறவில்லாம்."

வால்டேர் என்ற வீரவின் பேரமுனையின் சக்தி பற்றி எடுத்தியம்புகின்றார் - "வால்டேர், போர்வீரனல்லன்! ஆனால், பொறுத்துப் பொறுத்துத் தன்மான் உணர்வு மரத்துப்போகும் நிலையிலே இருந்த மக்களைத் தட்டி எழுப்பிய புரட்சிக்காரன். பகுத்தறிவுத் தந்தை! பாமரரின் சக்தியை, அவர்களுனரும்படி செய்த சிந்தனைச்சிற்பி! பேரமுனைகொண்டு, அரண்மனைகளை, சூரூானிகளின் இருப்பிடங்களை, பழைமையின் கோட்டைகளைத் தாக்கிய வீரன்! கேவியால், கண்டனத்தால், ஆராய்ச்சியால், அறிவுரையால், வைதீகத் திருப்பணியைச் சிறைபுத்த புது உலகத் தூதன் வால்டேர்:

"வீரரின் வாளை விலக்கு வாங்க முடிந்தது! எதிர்த்து ஓடிக்க முடிந்தது! வஞ்சித்து வளைக்க முடிந்தது - ஆனால் வால்டேரின் பேரமுனை - அடக்குமுறை, சிறை, நாடுகடத்தல் எனும் எவற்றாலும் வளைக்கமுடியவில்லை."

வேங்கைக் காட்டை நரியாங்கிறது என்றார். "வலியோர் எனியோரை வதை புரிவதா, இதனை ஒழிக்கக் கொலைவாளை எட்டா என்று கூறுகிறார் கவி இங்கோ! வலிவற்றவர் வலிவுள்ளவரை வதை புரிகிறார். வீரரைக் கோழைகள் ஆட்சி புரிகிறார்கள். புல்லாயுதம் வாளாயுதத்தை அடக்குகிறது. வலியோர் எனியோரை வாட்டுருவது கண்டு, ஆரியர் தமிழரை அடிமை கொண்டுள்ளனர்! கொலைவான், கொலைவான் என்று, உரிமைப்போரின் உத்தேசம் உரைக்கும் கவிஞர், எனியார் வலியோரை வாட்டும் இந்த விசித்திரத்தைக் கேட்டால் - வேங்கைக் காட்டிலே நரியானும் இந்த வித்தைகளை - வீரரை வீணர் விழ்த்தும் இந்த விபரீதத்தைக் கேட்டால் என்ன கூறுவார்? என்னுங்கள்! எண்ணி ஏங்காதீர்! ஏக்கத்தோடு தூங்கிக் கிடக்காதீர்; கண்ணிலே நீர் தனும்பினால் துடைத்திட

நின்று, தாமதம் செய்யாமல் துரிதமாக வாரிர்! விபரீதம் முற்றுமுன், ஓனம் அழியுமுன். நாடு காடாகுமுன், இதுவே தருணம்.”

பஞ்சாங்கம் பார்க்கும் புத்தி பற்றிப் பகருகிறார். “பஞ்சாங்க மில்லாத விடுகளை நீங்கள் காணமுடியாது. நான் பார்க்காத மக்களை நீங்கள் பார்க்க முடியாது. சருணம் பார்க்காத ஜன்மங்களை நீங்கள் காண்பது அரிது. மார்கழித் திருநாள் கொண்டாடாத மக்கள் மிகமிகக் குறைவு. சித்திரா பெளர்ணமிக்குப் பொங்கலிட்டுப் படைக்காத விடுகளை நீங்கள் பார்க்கமுடியாது. பஞ்சாங்கம் பார்க்கும் பழைய புத்தி அடியோடு ஒழிந்தாலொழிய, மக்கள் பகுத்தறிவைப் பெறமுடியாது.”

அறிஞர் அண்ணாவின் எழுத்தின் மகிமைதான் என்னே!

கலைஞர் கருணாநிதியிடம் எழுத்துக்கலை

இவரும் வலிமை மிக்க பேரணுமைக்குச் சொந்தக்காரர்.

இளமையிலேயே இவர் எழுத்தாளராக விளங்கினார்.

உணர்ச்சிமிகு பேச்சாலும், வலிமை மிக்க எழுத்தாளரே இன்றைய நிலைக்கு இவர் உயர்ந்திருக்கின்றார்.

அறிஞர் அண்ணாவை - தன்னை வாழ்விக்க வந்த அண்ணனை - தமிழ்க் குலத்தின் மன்னனை இளம் கலைஞர் கருணாநிதி முதன் முதலில் எப்படிச் சந்தித்தார்? சந்திப்பு நிகழ்வதற்குக் காரணமாக இருந்தது எது? எழுத்துக்கலைதான்.

எப்படி?

1942-ம் ஆண்டில் திராவிடரின் போர் முரசாக, பாசறை முழக்கமாக, வீழ்த்திவிட்ட இனத்தின் விடுதலைக் கிதபாக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காஞ்சியிலிருந்து

‘திராவிட நாடு’ இதழைத் தொடங்கினார்கள். வாரந்தோறும் வெளிவந்த அந்த இதழ் திராவிடரின் இல்லந்தோறும், புத்தொளி பரப்பிற்று. தமிழகமெங்கும் ஒரே பரபரப்பு!

உணர்ச்சியே வடிவான கலைஞர் கருணாநிதியையும் ‘திராவிட நாடு’ இதழ் வெகுவாகக் கவர்ந்தது. வாரந்தோறும் அதனைப் படித்து மகிழ்ந்ததுடன் மட்டுமல்லாமல், அந்தப் பேரறிஞரின் கைவண்ணத்தால் எழிலுறும் இதழில், தனது கரங்களால் தீட்டிய எழுத்தோவியங்களையும் வெளியிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். என்று எண்ணினார் கருணாநிதி.

தனது திறமையெல்லாம் தேக்கி ‘இளமைப் பவி’ என்னும் பெயரில் சிறுகதை ஒன்றினை வடித்தது. அதனை ‘திராவிட நாடு’ இதழுக்கு அனுப்பினார். அடுத்த வாரமே அந்தக் கதை பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. அதனைக்கண்டு கருணாநிதி பெருமகிழ்ச்சி கொண்டார். ஆயிரம் தடவைகள் அக்கதையைப் படித்துத் தாங்கொணாத ஆனந்த வெள்ளத்தில் மிதந்தார். தொடர்ந்தும் ‘திராவிட நாடு’ பத்திரிகைக்கு எழுதிவந்தார்.

இதேநேரத்தில் கலைஞரின் ஊருக்கு அண்ணா பேசுவருவதாக தித்திப்பான செய்தியொன்றும் வந்தது.

அண்ணாவைப்பற்றி அழுவரையில் கருணாநிதி கேட்டதுண்டே தவிரப் பார்த்ததில்லை. கலைஞர் கருணாநிதி அவர் பால் பேரன்பும் பெருமதிப்பும் கொண்டிருந்தார். மாண்பிகமாகத் தனது மாபெருந் தலைவரையே ஏற்றுக்கொண்டிருந்த அண்ணா அவர்களை நேரிற் காணும் வாய்ப்பினைக் கருதிக் கூட்டம் நாடபெற்ற திடலில் கருணாநிதி காத்திருந்தார். அண்ணா வந்து சேர்ந்ததும் அவரது அரிய பேருரையை மக்கள் திரள் ஆர்வத்துடன் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதைப்போல் கருணாநிதியும் கேட்டு மகிழ்ந்தார். வீடு திரும்பினார்.

அன்றிரவு பத்துமணிக்கு மேலிருக்கும். பொதுக்கூட்டம் முடிந்து விடு திரும்பிய கருணாநிதியைத் தேடிக்கொண்டு, திராவிட கழகத் தொண்டர்கள் இருவர் வந்தனர். அறிஞர் அண்ணா கருணாநிதியைக் காண விரும்புவதாகத் தெரிவித்து கலைஞரை அழைத்துச் சென்றனர்.

அன்று கூட்டம் முடிந்தவுடன் அண்ணா அவர்கள் தோழர்களிடம் 'கருணாநிதி என்னும் உங்கள் ஊர் இளைஞனை நான் காணவேண்டும்' என்று தனது விருப்பத்தை வெளியிட்டார்கள். அதற்கிணங்கவே கலைஞர் அழைத்து வரப்பட்டார்.

அண்ணனும் தம்பியும் கலந்துரையாடிய அன்றுமுதல் சந்திப்பு திராவிட இயக்க வரலாற்றில் மறக்க முடியாத ஒரு நிகழ்ச்சியாகும்.

தமிழகத்தின் முதல்வராகக் கலைஞர் கருணாநிதி வந்த ஐயக்கு அறிஞர்தான் காரணம்!

இருவருக்குமிடையில் தொடர்பு ஏற்பட்டதே எழுத்துக்கலையினுல்தான்!

எழுத்துக்கலை ஒரு 'புரேக்கர்'!

நெருப்பின் பொறிகள்!

முதல் மாநில மகாநாட்டிற்குக் கழகத் தோழர்களை அழைத்து அவர் திட்டிய விர வரிகள் இதோ:-

'நெருப்பின் பொறிகளே! நீங்கள் தான் தேவை,
நீ டிய கூர்வாட்களே! திட்டம் இதோ!
கட்டிய நாய்களல்ல நாம், எட்டிய மட்டும் பாய்வதற்கு!
தட்டிய மாத்திரத்தில் தறுக்கீர்தலை உருளவேண்டும்!
ஆண்ட இனத்தால் மீண்டும் முற்றுக்கை!
மாண்டிமும் புழுவே மகுடம் கழற்று என்று மார்தட்டி
டிட வாரீர்!
வாரீர்! வாரீர்! வைர நெஞ்சடை இளைஞர்களை
வாரீர்!'

வாள் முனையை வெல்லும் சக்தி வாய்ந்தது அவரது பேரமுனை, வனிதையரின் பண்பினை உரைக்கும்போதும் அது சிந்தும் வீரத்தைப் பாருங்கள்:-

''பெண்கள் வெறும் மஞ்சத்து ராணிகள் மட்டுமல்ல. நெஞ்சத்தில் பழியேற்றுவிட்டால் கொஞ்சத்தில் விடமாட்டார். ஏனை ஆட்டமட்டும் கற்றதில்லை அந்தக்கரம், வெறியர்களின் அணையை உடைக்கவும் கற்றிருக்கிறது. கலை காட்டி, நாட்டின் நிலை காட்டும் அமுத சுந்கரிகள் மட்டும் ஆல்ல பெண்கள்; கொடியார் தம் தலை காட்டினால் அதை நொறுக்கி எறியவும் தெரிந்தவர்கள்.''

வீரம் மட்டுமே செறிந்ததல்ல அவரது எழுத்துக்கள், பூதோ ... .. வானவீதியில் ஏராளமான விண் மீன்களைக் கண்ட கலைஞரின் பேரமுனை கூறுகிறது:-

''முழு நிலவாம் வைரக் கட்டி, முகில்குன்றில் மோதுண்டு சிதறிவிட்ட ஓளித்துண்டோ தாரகையே நீதான்! பாய்ந்தெழுந்த மின்னலின் படைப்போ! சாய்ந்துவிட்ட மணிமுடியின் மாணிக்கச் சிதறலோ! வேய்ந்துவிட்டான் வானக்கரை யெல்லாம் இயற்கைக் கொத்தன் இரத்தினத் தின் முத்துக்களால்! பணவாளன் வரவு பார்க்கும் நிலவு மங்கை, வான மஞ்சத்தில் பரப்பிவிட்ட மலர்க்குழுவோ நீங்கள் எல்லாம்!''

சொல்லுக்குச் சொல் கவை சொட்டும் தேன்குடமாய் மிளரிகின்றது கலைஞரின் எழுத்து. 'புகழை'ப்பற்றி புதுமையான விளக்கம் தரும் அழகையும் கொஞ்சம் 'இரசிப்போம்:-

''புகழே! நீ ஒரு கணிகை, கால்கடுக்க உன்னைத் தேடி அலைபவர்களிடம் காசுபெற்றுக் காதல் வழங்குவாய்!

புகழே! நீ இதயத்தின் உச்சி, இடைவிடா முயற்சியால் சிலர் உன்னையும் பிடித்துவிடுவார்கள். நீ ஒரு பனிக் கட்டி; கெட்டியாகப் பற்றிக்கொண்டாலும் விசைவில்ல கரைந்து மறைந்துவிடுவாய்! புகழே! நீ ஒரு மதுக்கலயம்.

உன்பால் விழுந்தவர்கள் எழுந்ததே இல்லை! நீ ஒரு நிழல். உன்னைப்பற்றிக் கவலைப்படாதவர்களைத் தொடர்ந்துகொண்டே இருப்பாய்!"

கலைஞர் கருணாநிதியின் எழுத்தின் மகிமைதான் என்ன?

4

எழுத்து - இலக்கியம் - வாழ்க்கை

இவ்வளவு சிறந்த எழுத்துக் கலையை அடைவதற்கு யாருக்குத்தான் விருப்பமிருக்காது!

ஆனால் ... ..

எழுதவேண்டும் என்று நினைத்தவுடனேயே மனம் பேதலிக்கின்றதே! -

ஏதோ ஒருவகையாக மிகுந்த சிரமப்பட்டு 'எப்படியும் இன்று எழுதியேயாகவேண்டும்,' என்று பேரணுவைத் தூக்கிவிட்டாலோ ... .. அப்பப்பா ... ..

குப்பைக்கடை நிறைகின்றது!

எழுதுவதற்கென்று பேரூ பிடித்து உட்கார்ந்தவர்கள் எழுதமுடியாமல், சிந்தனா சக்தியை ஒருமுசுப்படுத்த முடியாமல், மொழியைத் தங்கள் கட்டு பாட்டில் கொண்டு வரமுடியாமல், பேரணுவை முடி எறிந்துவிட்டு எழுந்தோர் யவர்கள் எத்தனை பேர்?

இன்று சிறந்த எழுத்தாளர்களாக - எழுத்தின் மன்னர்களாகத் திகழுகின்றவர்கள்கூட, ஆரம்பகாலத்தில் இதே நிலைமைகளை நிச்சயமாக அனுபவித்துத்தான் இருப்பார்கள்.

இனத்தவர்களுக்கு - நண்பர்களுக்கு மத்தியில், சர்வ சாதாரணமாக, எவ்வித அச்சமோ, நடுக்கமோ இன்றி உறுதியுடன் கவை சொட்டப் பேசுகின்றோம். எமது கருத்துக்களை அவர்கள் மத்தியில் நிலைநாட்டுவதற்காக, பரிபல ஆசாரங்களுடன் விவாதிக்கின்றோம். நண்பர்கள் கூறிய கருத்துக்களுக்கு எதிரீவாதங்கள் புரிந்து மடக்குகின்றோம்? ஆனால் எழுதுவதென்றால்... முடியவில்லையே! நன்முறையில் சிந்தித்தவைகளைக்கூட எழுத்தில் வடிக்கமுடியவில்லையே!!... இவைகள் ஏன்?

கல்வியறிவில் மிகவும் சிறந்து விளங்கும் அறிஞர்கள், பெரும் விஞ்ஞானிகள் பல பட்டங்களைப் பெற்றுத் தங்கள் பெயருடன் இணைத்து வாழ்ந்து வரும் பெரியோர்களே, எழுத்துக் கலையில் நன்முறையில் தேர்ச்சிபெறவில்லையென்றால், தாங்கள் சிந்தித்தவைகளை நன்முறையில் எழுத்தில் வடிக்கமுடியாமல் திணறுகின்றார்கள் என்றால் மறிறையவர்கள் நிலமை எப்படி இருக்கும்?

அவ்வறிஞர்கள், எழுத்துக் கலையில் நன்முறையில் தேர்ச்சி பெறாத காரணத்தினால் பல அரிய கருவூலங்களை நாம் இழந்தவர்களாகின்றோம். பல அரிய உலகத்திற்கு அத்தியாவசியமான பொக்கிசங்கள் அவ்வறிஞர்களுடனேயே மறைந்துவிடுகின்றன.

இந்நவீன உலகில், எழுத்து வடிவம் மிகவும் நன்நிலையில் முன்னேற்றங் கண்டிருக்கும்போது, அவ்வறிஞர்கள் எழுத்துக் கலையில் தேர்ச்சி பெறவில்லை என்ற காரணத்தினால் நாம் எவ்வளவு பெரிய, அரிய பொக்கிசங்களை இழந்தவர்களாகின்றோம்!

இந்திலை மாறவேண்டும்:

தன்வம்பிக்கையும், மனத்தில் உறுதியும், விடாமுயற்சியும் ஒருவருக்கு இருக்குமானால் நிச்சயமாக எழுத்தாளராக முடியும்!

மேலும் பயிற்சியாலும், பழக்கத்தாலும் சிறந்த எழுத்தாளராவதற்கு இடமுண்டு

'பேச்சுக்கலையைக் காட்டிலும், எழுத்துக்களை பெரியது — உயரியது' — என்கிறார் அமரர் கல்கி.

பேச்சுக் கலையும் எழுத்துக் கலையும்

எழுத்தாளன் பிரம்மாதான்.

பிரம்மா படைத்தல் தொழிலைச் செய்கின்றார், எழுத்தாளனும் அதையே செய்கின்றான்.

எழுத்தாளர் தமது படைப்புக்களை மக்கள் மன்றத்தில் வைக்கின்றனர்.

அதன் மூலம், அறிவுபெற்று மனிதர்களாகியவர்கள் எத்தனைபேர்!

அவ்வறிவுச் சுடர்கள் மூலமாக பெரும் அறிஞர்களாக, விஞ்ஞானிகளாக, தத்துவஞானிகளாக, உலகையாரும் தலைவர்களாக உருவாகியவர்கள் பல்லாயிரம்!

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுத்தில் வடித்ததைத்தான் நாம் இன்றும் அறியக்கூடியதாகவிருக்கின்றது; அவர்கள் வாழ்க்கை முறைகளை உணரக்கூடியதாக விருக்கின்றது! அவர்களின் நற்போதனைகளை உணர்ந்து, அதன்படி செயற்படக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. இதே காலகட்டத்தில் எழுத்தில் வடித்ததைப்போலவே, அதைவிடப் பன் மடங்காசு, பெரிய, உயரிய கருவூலங்களை உலகத்தாருக்கு பேச்சின்மூலமாக வெளிப்படுத்தியிருப்பார்கள். இதை அதே காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தவர்களினால்தான் அறிந்திருக்கமுடியும்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்தவர் திருவள்ளுவர். அவர் தனது வாழ்நாளில் என்னென்னவோ எல்லாம் பேசியிருப்பார். அந்தப் பேச்செல்லாம் நாம் இப்போது கேட்கமுடியுமா? முடியாது: ஆனால் அவர் எண்ணிய எண்ணங்களை எல்லாம் நாம் இன்றும் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது: இதை நினைத்துப்

பார்த்தால் பெரிய வியப்பாகத்தான் இருக்கிறது! அவர் எண்ணிய எண்ணங்கள் காற்றோடு காற்றாய் மறைந்து போகாமல் இன்னும் தெரிவதற்குக் காரணம் எது. அவர் பேசிய பேச்சு அல்ல; எழுத்துத்தான். எழுத்துக்கு அவ்வளவு வல்லமையிருக்கிறது.

ஆதிகால மனிதவின் வாழ்க்கை முறைகளை, அவனது சிந்தனைகளை, அவன் அங்கொன்றும், இங்கொன்றும் ஆசு கல்லிலும் ஏட்டிலும் எழுதிவைத்தவைகளைக் கொண்டு தான் அறியமுடிகின்றது. அவன் பேசிய பேச்சுக்களையெல்லாம் யார் அறிவார்?

பேச்சின் மூலமாக மக்களை உடன் சுவர்வது சுலபம்; எப்பிரச்சனைகளையும் பல ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக்கூறியுமையென்பது மிகவும் சுலபம்; மக்களுக்கு உணர்ச்சி ஏறும் மருந்தை ஊசியால் ஏற்றி செயற்படவைப்பதற்கு ஏற்ற அருஞ்சாதனம். ஆனால் பேச்சு நிலைத்து வாழமுடியாது. பேச்சாளன் எண்ணிய எண்ணங்கள், கக்கிய அருமையான கருத்துக்கள் எல்லாம் காற்றோடு காற்றாய் மறைந்து போய்விடும். அதையே எழுத்தில் வடித்தால் எத்தனை கோடி ஆண்டுகளுக்கு நிலைத்து வாழும் எழுத்தின் வல்லமை தான் என்னே!

வருங்கால சமுதாயம் எம்மைப்பற்றி அறிவதெல்லாம்—தற்போதய எமது வாழ்க்கை முறைகளை தெரிந்துகொள்வதெல்லாம்—இன்றைய எமது விஞ்ஞான உயர்ச்சிகளை, முறைமைகளை அறிந்து கொள்வதெல்லாம்—வருங்கால மக்களுக்கு நாம் விடுக்கும் வேண்டுகோள்களைத் தெரிந்து கொள்வதெல்லாம், எழுத்துக்கலையின் உதவியினால்தான். பேசிய பேச்சுக்களினால் அல்ல.

எழுத்துக்கலையின் உயர்வுதான் என்னே!

எழுத்தோவியம்
எத்தூறில்
தோன்றும்?

கருத்தோவியங்கள், எழுத்தோவியங்களாக மாற்ற மடைகின்றன.

34

பெரும் எழுத்தாளர்களிடமிருந்து எச்சுழலில் எழுத்தோவியங்கள் பிறக்கின்றன என்பதை அறிவதில் ஆரம்ப எழுத்தாளர்கள் மிகவும் ஆவலாக விருப்பார்கள்!

இன்ன சூழலின்தான் எழுத்தோவியங்கள் பிறக்கும் என்பதில்லை:

ஒருவருடைய மனோநிலை, உடல்நிலை ஆகியவைகளைப் பொறுத்தே, அவர் பிரசவிக்கும் எழுத்தும் இருக்கும்.

கலையை நாம் விரும்புகின்றோம்; சூரிகித்து மகிழ்கின்றோம். ஆனால் கலைஞர்களைப் பற்றிக் கவலை கொள்வதில்லை; ஓவியமொன்றைப் பார்த்து ஆகா..... என்கிறோம். ஆனால் அதை வரைந்த ஓவியனை நாம் நினைப்பதில்லை. சிறுகதை ஒன்றைப் படித்துச் சிரித்து மகிழ்கிறோம். ஆனால் அதைப் படைத்தவனையிட்டு உணர்கிறோமில்லை. எழுத்தாளர்களின், கலை விற்பன்னர்களின் பிரசவ வேதனை நமக்குத் தெரிவதில்லை. அவற்றை உணர்ந்து பார்ப்போமேயானால்.....

அறிஞர் காணன்டாயில், புகழ்பெற்ற லுப்பறியும் நாவல்களை, மக்களின் நடமாட்டமும், கூச்சலும் இருக்கும் போதுதான் எழுதுவார்! யார் வந்தாலும் போனாலும் கதைத்தொடர்பு விட்டுப்போகாமல் எழுதினார்.

மேதை ரவிந்திரநாத் தாகூர், சுற்றுப் பயணத்தில், பிரயாணிகள் தங்குமிடங்களில் அமர்ந்து எத்தகைய சப்தத்தையும் காடில் போட்டுக்கொள்ளாமல் அருமையான கவிதைகளை இயற்றியிருக்கிறார்.

பேரறிஞர் பெர்னாட்ஷா, எழுதத் தொடங்குமுன் சுற்பனை தடைப்படுமானால், மனநிலை சரியாவதற்காகக் கொஞ்சதூரம் பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்துவிட்டு திரும்புவார். உடன் எழுதத்தொடங்கிவிடுவாராம்.

எழுத்தாளர் சாட்டர்டன், 'பசிவந்திடப் பதும் பறந்துபோம்' என்னும் பழமொழியைப் பொய்யாக்கியவர் இவர்! நல்ல பசியோடிருக்கும்போது எழுதும் வழக்கத்தை வைத்திருந்தவர்தான் இவர்!

கவிஞர் ஸ்கில்லர், அழுகிப்போன ஆப்பிள் பழத்தை அடுக்கிவைத்து அதன் மணத்தை நுகர்ந்தபடி கவிதை இயற்றியவர் இவ்; ஜெர்மனியக் கவிஞர்:

கவிஞர் உமர்கய்யாம், கலசம் நிறைய மதுகொடுத்தால் கவிபாட ஆரம்பிப்பார்.

அறிஞர் எமர்சன், சிந்தனையில் ஒரு புதிய கருத்தைத் தேடுவதற்காக மனித நடமாட்டமில்லாத காவகத்துக்கே சென்றுவிடுவாராம்.

அறிஞர் கார்லைல், 'ஊசி விழுந்தாலும் கேட்கவேண்டும் என்பார்களே அந்த அமைதி இருந்தால்தான் அருமையாக எழுதமுடியும்' என்ற வழக்கத்தை மேற்கொண்டு எழுதியவர்:

எழுத்தாளர் எமலிஜோலா, வெளிச்சம் அதிகம் இருக்கக்கூடாது; தனியிடம் வேண்டும். அப்போதுதான் சுற்பனை வரும் இவருக்கு. இல்லாவிட்டால் சுற்பனை ஓடாதாம்!

எழுத்தாளர் ஸ்விட், உள்ளத்தில் வேதனையும், வருத்தமும் நிரம்பியிருக்கும் போதுதான் எழுத்தில் உயிர்த்துடிப்பு இருக்கும் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருந்தவர். அம்மாதிரி நிலையிலேயே எழுதியவர்.

அறிஞர் பால்ஸாக், இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு படுக்கையில் கண்விழித்து எழுதத்துவங்கும் ஒரு தனிப் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தவர்.

அறிஞர் மேக்காலே, ஒரு வரி எழுதவேண்டுமானாலும் ஒன்பது புத்தகங்களையாவது புரட்டவேண்டும். அப்புறம் தான் எழுதவருமாம் இவருக்கு.

எழுத்தாளர் செஸ்டர்டன், பத்திரிகை ஆசிரியர்களும், பிரசுரகர்த்தாக்களும் நெருக்கிப் பிடித்துத் தொந்தரவு தந்தால்தான் எழுதத் தொடங்குவார்.

சிறுகதை மன்னன் புதுமைப்பித்தன், முடிந்தவரை சால்ஜாப்பு சொல்லிப்பார்ப்பார். அப்புறம் வேறுவழி

யில்லை என்னும் கட்டம் வந்துவிடும்போதுதான் அசுர வேகத்தில் எழுதத் தொடங்கிவிடுவாராம்.

எழுத்தாளர் வெய்னர், காதல் கட்டங்களில் வரும் வர்ணனைகள் இவிய சொற்களில் அமையவேண்டும் என்பதற்காக தன்னைக் காதலனாக எண்ணிக்கொண்டு, நன்றாக அலங்கரித்துக்கொண்டும் அந்தப் பெருமிதத்தில் எழுதத் தொடங்கிவிடுவாராம்.

அமரர் கல்கி, காரில் மாம்பலம் ஸ்டேஷனை வந்தடைந்து, மின்சார ரயில் மூலம் தாம்பரம் சேர்வார். ஸ்டேஷனுக்கு அப்பால் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி சாலையிலும், ஜனநடமாட்டம் இல்லாத சாலையிலும் வெகுதூரம் நடந்து சென்று தாம்பரம் ரயிலடி வருவார்: மீண்டும் மாம்பலம் வந்து காரில் வீடு திரும்புவார்: பின்னர் வெகு உற்சாகமாக எழுதத்தொடங்கிவிடுவாராம்.

கருத்தோவியங்கள் எழுத்தோவியங்களாக இன்ன இடத்தில்தான் ஏற்படவேண்டுமென்பதில்லை. எழுத்தோவியம் சுடலையிலும் பிறக்கலாம், பெரும் பனிங்குமண்டபத்திலும் பிறக்கலாம்; கடற்கரையிலும் பிறக்கலாம், கடலை சாப்பிடும் பொழுதும் பிறக்கலாம்.

ஒவ்வொரு மனிதனுடைய குழல், சுற்றாடல், மனோநிலை, உடல்நிலை ஆகியவைகளைக்கொண்டு, அதற்கேற்ப எழுத்தும் பிறக்கிறது.

எழுத்தும் இலக்கியமும்

இலக்கியம் என்றால் என்ன?

இலக்கியம் சமுதாயத்தின் கண்ணாடி. ஒவ்வொரு மொழி இலக்கியமும் அம்மொழி பேசும் மக்களின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கிறது. மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், உணவு, உடை, அரசியல் அமைப்பு, வாழ்க்கை நெறி, மத நம்பிக்கை முதலியவைகளை படம்பிடித்துக் காட்டுவது இலக்கியமே.

சமுதாயம் என்றால் என்ன?

மக்களின் கூட்டமே சமுதாயமாகும். இச் சமூகத்தின் அங்கத்தவர்களாகிய மக்களிடம் நல் இயல்புகளும், தீய பழக்கங்களும் கலந்து காணப்படுவது இயற்கையே: இதே சமூகத்தின் அங்கத்தவர்களுள் ஒருவன் படைக்கும் இலக்கியத்திலும் நல்ல அம்சங்களும், தீமைகளும் இடம்பெறுகின்றன: உன்பதும், உடுப்பதும், உறங்குவதும், குழந்தைகளைப் பெறுவதும் தான் வாழ்க்கை என்று கருதும் மனிதனைத் தட்டி எழுப்பி, அறிவு புகட்டி, சிந்தனைக்கு இடம் கொடுக்கவைத்து, இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என வலியுறுத்திக் கூறுவதும் இலக்கியத்தின் பணியே.

சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கத்தவனாகிய மனிதனே இலக்கியத்தைப் படைக்கிறான். அந்த இலக்கியம் சக்தி வாய்ந்ததாக இருக்குமேயானால், புதியதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்குகிறது.

சிறந்த இலக்கியம் உள்ளத்தின் உணர்ச்சிகளை உருக்கி எடுத்துவிடும். ஒரு சிறந்த எழுத்தாளனால்—அந்த ஒரு தனி மனிதனால், ஒரு சமூகத்தை அழவைக்கவும் முடியும், சிரிக்கவைக்கவும் முடியும், சஞ்சலத்தில் ஆழ்த்தவும் முடியும், உணர்ச்சி என்னும் மருந்தேற்றி கொதித்தெழச் செய்யவும் முடியும்.

எழுத்தும் வாழ்க்கையும்

வாழ்க்கை என்றால் என்ன?

உன்பதும், உடுப்பதும், உறங்குவதும், குழந்தைகளைப் பெறுவதும் தான் வாழ்க்கையா?

தனது அருஞ் சமூகத்திற்கும், தான் பிறந்த பொன்னாட்டிற்கும், ஏன் இவ்வுலகத்திற்கும் தன்னால் எம்முறையிலாவது உதவிபுரிந்து, மனித உரு எடுத்ததற்காகவாவது, இப்புலியின் உயர்ச்சிக்காக உழைத்து, நன்மையேதும்

செய்யமுடியாவிட்டாலும், தீமையாவது செய்யாமல் இருந்து மடிவதுதான் வாழ்க்கை.

நீங்களே தீர்மானித்துக்கொள்ளுங்கள்.

சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கத்தவனாகிய மனிதனே எழுத்தாளனாகவுமிருக்கின்றான். இதன் காரணமாக எழுத்தாளனுடைய சொந்தவாழ்க்கைக்கும் அவனுடைய எழுத்துக்கும் நெருங்கிய உறவு இருக்கின்றது. அவனது சொந்த வாழ்க்கை அனுபவங்கள்தான் அவனது எழுத்திற்கு மூலவெராகவுமிருக்கின்றது.

எழுத்தாளனின் குடும்ப வாழ்க்கை அவனுடைய பிறப்பு-வளர்ப்பு-உற்றம்-கற்றம் வாயிலாகவும், அவனைச் சூழ்ந்துள்ள சமூகவாழ்க்கை, நாட்டின் அரசியல்-பொருளாதார-கலாச்சாரப் போக்குகள் வாயிலாகவும் அவனைப் பாதிக்கின்றன. அவனது படைப்புக்களும் இவைகளின் மூலவித்தாகவேயிருக்கும்.

எழுத்தாளனும் ஒரு மனிதன்தான். அவனும் சமுதாயத்தில் ஒரு அங்கத்தவன்தான். எழுத்தாளன் தான் பெறும் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு கம்மா இருந்துவிடுவதில்லை. சாதாரண மனிதர்களைப் போலவே அவனும் இன்பதுன்ப நிகழ்ச்சிகளால் உணர்ச்சிவயப்பட்டாலும் - அந்நிகழ்ச்சிகளினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு மனவேதனை கொண்டாலும் இந்த உணர்ச்சிகளையும், மனவேதனைகளையும் விணுக்கிவிடுவதில்லை. கிடைத்த அனுபவங்களை கருவூலங்களாகக் கொண்டு அவன் பிரம்மாவாகின்றான்.

வாழ்க்கை அனுபவங்களும் கற்பனை அனுபவங்களும் எழுத்தாற்றலும் சேர்ந்தே படைப்பிலக்கியமாகிறது. சிறுகதையாக, நாவலாக, நாடகமாக, கவிதையாக உருவெடுக்கிறது.

வாழ்க்கையும் இலக்கியமும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்க முடியாதவை. வாழ்க்கை இலக்கிய ஆசிரியனைப் பாதிக்கிறது;

நீங்களும் எழுத்தாளராகலாம்!

நீங்களும் எழுத்தாளராக முடியுமா?

நிச்சயமாக முடியும்!

கலைஞன் பிறப்பதில்லை, உருவாக்கப்படுகிறான். இன்றைய எழுத்தாளர்களெல்லாம் பிறவியிலேயே எழுத்தாளர்களாகத் தோன்றியவர்களா? இல்லையே? சாதாரண மனிதர்களாகத்தானே அவர்களும் தோன்றினார்கள்? அப்படியிருக்கும்போது முயற்சித்தால் நீங்களும் எழுத்தாளராகலாம் தானே?

ஒரு குறிப்பிட்ட சாரார்தான் எழுத்தாளர்களாக - பேனாவிற்குச் சொந்தக்காரர்களாகப் பர்ணமிக்கின்றீர்களா? இல்லையே? தன்னம்பிக்கையும் விடாமுயற்சியும் நிரம்பப் பெற்றவர்கள் தானே படைப்புத் தொழிலைச் செய்து பிரம்மாவாகின்றீர்கள்? எப்படி எழுதுவது என்று உங்களுக்கு யாரும் கற்றுக்கொடுக்கமசட்டார்கள். தொழிலைக் கற்றுக் கொடுக்கலாம். கலையைக் கற்றுக் கொடுக்க முடியாது. 'எழுத்தாளரை உருவாக்கும் எந்தவொரு கல்லூரியும் இதுவரை சிறந்ததொரு எழுத்தாளனை உருவாக்கிவிடவில்லை. ஆனால், மனந்தளரா முயற்சியும் இடையறாத பயிற்சியும் உடையவர்களால் சாதிக்கமுடியாதது என்று ஒன்றிருக்கிறதா?

எழுத்தாளரும்
எழுதுகிறவரும்!

இன்றைய நன்ன தமிழ்மொழி இலக்கியத்தில் 'எழுதுகிறவர்கள்' நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். வேறு மொழி இலக்கியங்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

ஆனால், 'எழுத்தாளர்கள்' என்று எந்தவொரு மொழியிலும் ஒரு சிலரே இருக்கிறார்கள்.

தமிழ் மொழியின் பல நூற்றாண்டு இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு கம்பனும், ஒரு இளங்கோவும், ஒரு செயல் கொண்டாரும், ஒரு வள்ளுவரும் தான் இன்றும் நிலைத்திருக்கிறார்கள்! புற்றீசல்கள் போல இன்றும் எழுதுகிறவர்கள் அநேகர்; எழுத்தாளர்கள் ஒருசிலர்தான்.

இவர்கள்தான்-இலக்கியத்தை அறிந்து எழுதுபவர்கள்; எழுத்தை ஆளுபவர்கள்!

எழுத்தாளராகத் துடிப்பவர்கள் நிச்சயமாக, எழுதுகிறவர்களாக வரமுயலக்கூடாது; எழுத்தாளர்களாக வரமுயலவேண்டும்.

ஓராயிரம் முயல்களை வேட்டையாடுவதிலும் ஒரு புலியை வேட்டையாடுவது எத்தனையோ மடங்கு சிறந்தது அல்லவா? புலியை வேட்டையாடுவது எப்படி?

இலக்கியப் பயிற்சி

'கடந்த காலத்தைச் சரிவர அறிந்துகொண்டவனானால், நிகழ்காலத்து வாழ்வை நன்கு அமைக்கவும், எதிர்காலத்து வாழ்வைத் திட்டத்தோடு உருவாக்கவும் முடிகிறது' - இது மனிதன் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா இயல்களுக்கும் பொருந்தும்; இலக்கிய ஆக்கத்திற்கும் பொருந்தும்!

நமது இலக்கியப் பாரம்பரியம் என்ன?

இன்றைய இலக்கியப்போக்கு என்ன?

இலக்கியத்தில் நாளை தேவை என்ன?

இவை மூன்றையும் நாம் சரிவரப் புரிந்துகொள்ளல் வேண்டும். தமிழ் இலக்கியம் மிகவும் தொன்மையானது; சங்க காலத்தில் இருந்து நமது இலக்கியத்தின் வகை, வடிவம், சுவை என்பன மாறிமாறி வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. அவற்றில் ஆழமான பயிற்சி நமக்கு முதலில்

தேவை: நமது முதலாத மகாகவிகள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? எப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

— அவற்றை முதலில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். எழுத்தத் தொடங்குமுன் இலக்கியத்தின் ஆழத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டாமா?

நீந்தத் தண்ணீரில் இறங்குவதற்குமுன் நீரின் ஆழம் தெரியவேண்டும்!

பழைமை பூர்வமான இலக்கியப்பயிற்சி நமக்குத் தேவை: அப்பயிற்சியைப் புதுமையான எழுத்தாக்கங்களை நமக்கு உருவாக்க வழிகாட்டும்!

காலத்தால் அழிந்தவை போக இன்று எஞ்சியுள்ள பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை நாம் ஓரளவாவது கற்றறிந்துகொள்ளல் அவசியமாகும்.

இன்றைய 'இலக்கிய வடிவம்' களையும் போக்குகளையும் நாம் அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். இன்றைய இலக்கியத்தின் போக்கை 'அச்சுக்கலை' தான் தீர்மானித்துள்ளது; எழுதுகிறவர்களின் எழுத்துக்களையெல்லாம் சீசீட்டுத்தள்ளுகிறது! சிறுகதைகள், நாவல்கள், கட்டுரைகள்... பல்வேறு பல்வேறு எழுத்துக்கள், உப்புச்சப்பற்ற, அரைத்த மாவையே அரைக்கின்ற, அரைவேக்காட்டு எழுத்துக்கள் ஏராளம்:

அதற்காக அவற்றை நாமறியாமல் எழுத்தாளராகி விட முடியுமா?

உங்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்வேன்: நவீன இலக்கியத்தின் சரியான தடப்பாதையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென நீங்கள் கருதினால், எழுதுகிறவர்களின் எழுத்துக்களைப் படியாதீர்கள்; எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களைப் படியுங்கள்.

அவர்கள் யார்?

சமூகத்தின் புரையோடிப்போன புன்களை அவையாளம் கரண்பவர்கள் -

அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் அப்புண்களுக்கும் பரிசாரம் சொல்பவர்கள் -

மக்களை நேசிப்பவர்கள் -

உள்ளதை உணர்ந்தபடி சொல்பவர்கள் -

பலரறியாய் புதுத் துறைகளை அர்த்தத்தோடும் அழகோடும் சொல்பவர்கள் -

அத்தகையவர்களின் எழுத்துக்களை நீங்கள் படித்தல் வேண்டும்!

தி. ஜானகிராமன், அகிலன், ஜெயகாந்தன், இத்திரா பார்த்தசாரதி, ந. பிச்சமூர்த்தி, லா. ச. ராமாமிருகம், நீல புத்ரநாதன், செங்கை ஆழியாள் போன்றோரது எழுத்துக்களைப் படிக்கவேண்டும்.

இலக்கியத்தில் தரத்தையும் தரமின்மையையும் அறிந்து, தரத்தைப் போற்றி, தரமின்மையை ஒதுக்கி விடுவதற்கு இலக்கியப் பயிற்சி தேவை.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களையும் சமகால இலக்கியங்களையும் அறிந்து பயின்றவனானதான், எதிர்கால இலக்கியத்தை ஆக்கிவிட முடியும்.

இரண்டை

நீங்கள் எழுத்தாளனாக வேண்டுமா?

உங்களுக்கு இருக்க வேண்டிய அடுத்த தகுதி ரசிகத்தன்மை; சிறந்த இரசனை!

படித்ததைச் சுவைக்க..... சுவைத்ததைப் பிறருடன் பகிர்ந்துகொள்ள ரசிகத்தன்மை இருக்கவேண்டும். உண்மையில் எழுத்தாளன் ஏனையவர்களிலும் பார்க்கச் சிறந்த ரசிகனாக இருக்கவேண்டும்.

வாழ்க்கையைச் சுவைத்து அனுபவிக்கத் தெரியாத வனிடமிருந்து சுவையான கலைப்படைப்புகள் தோன்ற மாட்டா.' (அகிலன்)

தன்னைச் சூழ்ந்த வாழ்க்கையிலிருந்து தான் எழுத்தாளன், எழுத்தின் களத்தையும் கருவையும் பெறுகிறான்; வாழ்வின் அவலங்களையும், இன்பங்களையும் அவற்றின் பலத்துடனும் பலவிளத்துடனும் "ரசிக்க" அவனுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்:

எல்லாரது ரசனையும் ஐரேவிதமாக இருக்கும் என்பதில்லை: குயிலின் நிறத்தில் முகம் சுழிப்பது ஒருவித ரசனை! குயிலின் நிறத்தைப் பாராது குரலுக்கேட்டு இன்புறுவது இன்னொருவித ரசனை!

ரசனையின் வெளிப்பாட்டு வடிவமே இலக்கிய ஆக்கம், 'ரசிகத்தன்மை இல்லாதவர்கள் கலைஞர்களாக முடியாதே தவிர, ரசிகத்தன்மை கொண்டோரெல்லாம் படைப்புக் கலைஞர்கள் ஆகிவிட்டமாட்டார்கள்.' (அகிலன்)

அழகுணர்ச்சி

இலக்கியப் பயிற்சியும், ரசிகத்தன்மையும் நிறைந்தவர்கள், இயல்பாகவே அழகுணர்ச்சி மிக்கவர்கள்! அழகுணர்ச்சி என்பது ஒருவனின் கற்பனை ஆற்றலைப் பொறுத்து அமையும்.

காக்கையின் நிறத்தில் கண்ணனைக் காண்பதற்குக் கற்பனை ஆற்றல் தேவை.

கருமுகம் நிரலில் திமிங்கிலங்களைக் காண்பதற்குக் கற்பனை தேவை.

கொடியில் பெண்ணைக் காண்பதற்கும் -

விழியில் சுயலைக் காண்பதற்கும் -

ஒட்டிய வயிற்றில் வர்க்கபேதச் சுரண்டலைக் காண்பதற்கும் -

கற்பனை ஆற்றல் தேவை.

எந்தவொரு இலக்கியத்தினதும் சிறப்பும் பயனும் அதன் கற்பனை வளத்தில் தான் இருக்கின்றது:

கண்டதைக் கண்டபடி கூறுவதற்குக் கற்பனை ஆற்றல் தேவையில்லை. கண்டதை உணர்ந்தபடி கூறுவதற்குத்தான் கற்பனை ஆற்றல் தேவை.

மொழி

ஆளுமை

எழுத்தாளனாவதற்குரிய அடுத்த தகுதி மொழியைப் பிழையின்றி எழுதத் தெரிந்திருப்பது!

மொழியை ஆளத் தெரிந்திருப்பது!

மொழி எங்கள் விழி. விழி இல்லாமல் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தென்ன? விட்டென்ன? ஆகவே மொழியை நன்முறையில் கற்கவேண்டும்.

நமது கற்பனைக்கும் உணர்வுக்கும் உட்பட்ட சிந்தனைகளை, நெகிழ்வுடனும் கம்பீரத்துடனும் எழுதுவதற்கு மொழியின் ஆளுமை தேவை:

எமது எண்ணங்கள், திட்டங்கள், உணர்ச்சிகள், விருப்பங்கள், சிந்தனைகள் எல்லாவற்றையுமே எழுத்திலே வடிக்க... எழுத்திலே சிறை பிடிக்க... தேவை -

நிறைந்த மொழி அறிவு.

தெளிந்த சிந்தனாசக்தி!

இலக்கணம் உருவானபின் இலக்கியம் தோன்றவில்லை! இலக்கியம் தோன்றியபின் தான் இலக்கணம் வகுக்கப்பட்டது. அதனால் -

இலக்கியம் சமைக்க இலக்கண அறிவு தேவையில்லை என்று அர்த்தமாகாது!

எழுத்தாளனாவதற்கு இலக்கண சுத்தமான மொழி அறிவு தேவை; இலக்கணம் தெரிந்த மொழி ஆளுமையில் தான், இலக்கணம் மீறிய கவிதைகள் பிறக்கமுடியும்!

சரியான பாதை தெரியாதவன், தான் செல்கின்ற பாதை சரியென்று கூறலாமா?

சரியான பாதை தெரிந்தவன்தான், புதுப்பாதை காட்டலாம், இருப்பதைத் தெரிந்தவன்தான் இருக்க வேண்டியதைக் கூறமுடியும்!

இலக்கிய

வடிவம்

எது?

இலக்கியப்பயிற்சி - ரசனை - கற்பனை - மொழியறிவு - இவ்வளவும் போதுமா, எழுத்தாளனாவதற்கு? இல்லை; இன்னும் சிலவுள்ளன:

உள்ளதை உணர்ந்தபடி கூறுவதற்கு நீங்கள் தெரிந்தெடுத்த நவீன இலக்கிய வடிவம் என்ன?

கதையா? கதையாயின் சிறு கதையா? குறுநாவலா? நாவலா?

கவிதையா? புதுக்கவிதையா? கவிதையா?

கட்டுரையா? நகைச்சுவையா? அரசியலா?

நாடகமா? மேடை நாடகமா? வானொலி நாடகமா? சினிமாவா?

- தெரிவு உங்களைப் பொறுத்தது. இவையல்லாத புது இலக்கிய வடிவங்களையும் நீங்கள் உண்டாக்கலாம்; தடையில்லை.

உள்ளடக்கம்

அடுத்து நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டியது, ஒன்றுண்டு

கரு .. உள்ளடக்கம்.

எதைப்பற்றி எழுதப்போகின்றீர்கள்?

இந்த உலகத்தில் எழுதுவதற்கா விடயங்களில்லை? உலகத்தையே கட்டி இயக்குகின்ற இருபெரும் சக்திகள் - லுன்று பசி; மற்றது காதல்!

'எப்படி எழுதுகிறேன்? என்ன எழுத வேண்டும் என்று எனக்கு நானே உபதேசம் செய்து கொள்கிறேன்? பசியே தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிற ஏழைகளைப் பற்றி, பிச்சைக் காரர்களைப் பற்றி, பாட்டாளிகளைப் பற்றி, விருப்பமில்லாமல் வழக்கி விழுந்த பெண்களைப் பற்றி, பள்ளிக்கூடம் போகமுடியாமல், பிண உள்வலத்தில் நடனம் ஆடிக் கொண்டு போகிற குழந்தைகளைப் பற்றி, விருப்பமில்லாமல் திருட நேர்ந்தவர்களைப் பற்றித் தான் எழுத வேண்டும் என்று வகுத்தக் கொள்கிறேன்? இதையெல்லாம் எழுதி உணைச்சுற்றி சாக்கடை தேங்கிக் கிடக்கிறது, ஏன் பார்க்கவில்லை என்று சமுதாயத்தைப் பார்த்துக் கோபித்துக் கொள்ள சங்கற்பிக்கிறேன்? அல்லது குடும்ப உறவுகள், உணர்ச்சிகள், கலாசூரிகள், பெரிய உத்தியோகத்தர்கள், நடு வகுப்பு, உயர்வகுப்பு, மனிதர்கள், அவர்களுடைய ஆசாரங்கள், மெல்பூச்சுக்கள், உள் நச்சுகள் இவற்றைப்பற்றி எழுதவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டுக் கொள்கிறேன்?' (தி. ஜானகிராமன்)

ஆகவே, உங்களுக்குத் தெரியாதவர்களைப்பற்றியும் தெரியாதவிடங்களையும் ஒருபோதும் எழுத முயலாதீர்கள். தெரிந்ததை எழுதுங்கள்; உள்ளதை உணர்ந்தபடி எழுதுங்கள். நமக்குத் தெரியாத விடயங்களைத் தெளிவாக அறிவதற்கு முன் ஒருபோதும் எழுதக்கூடாது.

எதையும் நாம் தெளிவாகவும், ஆழமாகவும், ஆதாரத்துடனும் எழுதவேண்டும். நாம் எழுதும் எழுத்தில் தெளிவு இல்லையென்றால் எப்படி அவற்றைப் படிப்பவர்களால் புரிந்து கொள்ளமுடியும்? எழுது படைப்பில் ஆழமான சுருத்துக்கள் பெற்றுத்திருக்காவிட்டால் அதனால் யாருக்கு நன்மை? நாம் கூறுவதில் நிறைந்த ஆதாரங்கள் இல்லாவிட்டால் யார்தான் எழுத்தில் நம்பிக்கை கொள்வார்கள்?

பகைப்புலத் தெளிவு

'கைவிலக்கு' என்ற நாவலை எழுதுவதற்காக ஜெயகாந்தன், சிறைக்குச் செல்வதற்கும் விரும்பியிருக்கிறார் என்பது தெரியுமா?

நமது படைப்பிலக்கியங்களில் இடம்பெறுகின்ற கதாபாத்திரங்கள், சம்பவங்கள் என்பன எத்தகைய குழுவைச் சேர்ந்தனவோ அத்தகைய குழுவை நன்கு சித்திரிப்பதற்குப் பகைப்புல அறிவு தேவை:

எனவே, எழுத்தானை வரவதற்கு நீங்கள் விரும்பினால் பல்வேறு துறைகளையும் முதலில் கற்றறிந்து கொள்ள வேண்டும்; பல்வேறு அறிவியல்களையும் அளவாவது அறிந்து கொள்ள முயலவேண்டும்.

ஒரு கிராமப்புறப் பயிர் செய் வகுப்பாரைப்பற்றி எழுதப் போகின்றீர்களா?

நிச்சயம் நீங்கள் கிராமப்புறத்திற்குச் சென்று அவதானிக்கத்தான் வேண்டும்!

ஒரு பொற்கொல்லரைப் பற்றி எழுத்தில் சித்திரிக்கப் போகின்றீர்களா?

நிச்சயமாக உங்களுக்கு அத்தொழிலின் நுட்பம், கருவிகள் பற்றிய அறிவு தேவை!

சாலைப்பற்றி எழுதுவதற்கு இறந்துபார்க்கவேண்டும் என்பதில்லை.

உங்களது அனுபவங்களும் பிறரது அனுபவங்களும் உங்கள் எழுத்தில் வடிவம் பெறலாம்.

தமிழில் வெளிவந்த சிறந்ததொரு பகைப்புலச் சித்திரிப்பு நாவல் என்று 'செங்கை ஆழியாணி'ன் 'காட்டாறு' நவீனத்தைக் கூறலாம்.

கதாபாத்திரங்கள்

கதாபாத்திரங்கள் இல்லாமலா படைப்பு?

நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒவ்வொரு கதாபாத்திரங்கள்தாம்! பல்வேறு வகைகள், பல்வேறு உணர்வுகள், பல்வேறு முரண்பாடுகள் கொண்டவர்கள். அவர்களில் ஒருசிலரை உங்கள் கதையில் பாத்திரங்களாக நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்!

உங்கள் எழுத்தில் பாத்திரங்கள் தம் இயல்பில் முரண்படக்கூடாது!

பேசுகின்ற டேசுக்கள், பாத்திரங்கள், மீறிய பேச்சுக் களாக இருக்கக்கூடாது!

பத்துவயதுப் பாத்திரம் ஒன்று காதல்பற்றிப் பேசுவதும் -

உலக அனுபவமற்ற பேதையொருவன் தத்துவங்கள் பேசுவதும் -

நொண்டியொருவன் சுவரைத் தாண்டுவதும் -

பாத்திர முரண்பாடுகளாகும்:

கலை

வடிவம்

படைப்பிலக்கியம் கலைவடிவம் பெறவேண்டும்.

தினசரிப் பத்திரிகைகளில் நாளாந்தம் வெளிவரும் செய்திகளை எழுதுகிற நிருபர்களும் 'ஒரு விடயத்'தைத் தான் எழுதுகிறார்கள்.

அவை ஒருபோதும் கலைவடிவமாகா.

கம்பனின் காரியம் ஒரு கலைவடிவம்!

இளங்கோவின் சிலம்பு ஒரு கலைவடிவம்!

'கல்கி'யின் கதைகள் கலைவடிவங்கள்!

ரசனையும் சுற்பனைவளமும் சேரும்போது படைப்பிலக்கியம் கலைவடிவம் பெறுகின்றது. சொல்கிறமுறை சொற்களை இணைக்கின்ற விதம், சம்பவங்களைக் கோர்க்கும் திறன், விரிந்த செய்தியைச் சுருங்க ஓரிருவார்த்தைகளில் கூறும் பாங்கு ... பகைப்புலச்சித்திரிப்பு ... பாத்திரவளர்ச்சி..... எழுதுபவனின் தனித்துவம்... இவ்வளவும் சேரும்போது பிறப்பது கலைவடிவம்!

கலைவடிவங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வகையினவாக அமையும்! கலைவடிவம் என்பது அவரவர் திறனையும் தனித்துவத்தையும் பொறுத்தது!

அழகுணர்ச்சியுடன் சொல்வது -

படிப்பவர்களின் உணர்வுகளைத் தட்டியெழுப்பிச் சிந்திக்க வைக்கும் விதத்தில் எழுதுவது -

உண்மைக்காகவும் தர்மத்துக்காகவும் எழுதுவது -

கலைவடிவத்தின் பாற்படுவன!

ஒரு எழுத்தாளன் என்ன உணர்ச்சியுடன் தனது படைப்பை அளிக்கின்றானோ, அதே உணர்ச்சியையே படிப்பவனும் அனுபவிக்க வேண்டும். அதற்கேற்பவே அவனது எழுத்துப் வடிவமும் இருக்கவேண்டும்!

'கலை வடிவம் என்பது பயிற்சியின், சாதகத்தின் ஒரு விளைவாகப் பரிணமித்துவிடுகின்றது' (தி. ஜானகிராமன்)

அர்த்தமும்

அழகும்

நீங்கள் எழுதுவதற்கு ஒரு அர்த்தம் இருக்க வேண்டும்; ஒரு இலட்சியம் இருக்கவேண்டும்; கொள்கை இருக்க வேண்டும். அர்த்தமும் இலட்சியமும் இல்லாத கலை கல்விற்குச் சமன்; அர்த்தமும் இலட்சியமும் அழகும் சேர்ந்த கலை, கல்விலே வடித்த அற்புதச் சிற்பத்திற்குச் சமன்:

'அர்த்தமில்லாத கலை இருக்கமுடியாது. அதே போழ்தில் அழகியல் இன்றிமட்டும் கலை உருவாகிவிட முடியுமா? வாழ்க்கைக்கும் உலகுக்கும், இந்தப் பிரபஞ்சத்துக்கும் அர்த்தம் சுற்பிப்பவன் மனிதன். தன்னால் இயற்றப்படுவதற்கு அர்த்தமில்லையென்று சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அதனாலேயே இலட்சியமில்லாத கலை இருக்க முடியாது என்பது தெளிவாகிறது. ஒரு இலட்சியம் இருப்பதனால் மட்டுமே ஒன்று கலையாகிவிட முடியாது என்பதைக் கலைஞர்கள் அழுத்திக் கூறவேண்டியதும் அவசியமாகிறது' (ஜெயகாந்தன்).

நாம் நமக்கென ஏற்றுக்கொள்ளும் கொள்கைகளும், அவற்றை அடைவதற்கான இலட்சியமும் தான், நாம்

படைக்கும் கலையின் அர்த்தம்! மவிதகுல முன்னேற்றத்திற்கான கொள்கைகளும், அவற்றை எய்துவதற்கான இலட்சிய நோக்கமும் உடையனவாக நமது படைப்புகள் அமைய வேண்டும்.

சமூகப்பயனும் குறிக்கோளும்

படைப்பிலக்கியத்தில் குறிக்கோள் என்ன? உங்கள் எழுத்தைப் படிப்பவர்களுக்கு நீங்கள் கூறும் செய்தி என்ன? உங்கள் படைப்பால் உலகம் திருந்தாவிட்டாலும், சீரழியாமல் இருக்கவேண்டும். வாழ்க்கை தரும் அனுபவத்திற்கும் அவர் தம் கொள்கைக்கும் தனித்துவத்திற்கும் ஆளுமைக்கும் இணங்க கலையின் குறிக்கோள் அமையும்.

'அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றுவதும், உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோரேத்தலும், ஊழ்வினை உருத்துவந்தாட்டும' என்பது சிலப்பதிகார இளங்கோவடிகளின் குறிக்கோள்; அதுவே அவரது கலைப்படைப்பின் சமூகப்பயன்;

'சமுதாயத்துக்கு உன் உழைப்பால் நற்பணி செய்து, அதனால் நீ வாழவேண்டும். கொடுத்து வாழக் கற்றுக் கொள். கெடுத்து வாழாதே! அழகாக வாழக் கற்றுக் கொள். முடியாவிட்டால் வாழ்க்கையை அளிக்கப்படுத்தாமலாவது இரு. வாழ்க்கையின் நோக்கம் மனநிறைவும் மகிழ்ச்சியுமே தவிர பணப்பெருக்கமல்ல; உடைமைக் குவியலுமல்ல. நீமைக்குப் பணித்துவிடாதே. அதை எதிர்த்து உறுதியோடும் பண்போடும் போராடு. ஏழ்மை இந்த நாட்டின் சாபக்கேடு. அடிமைத்தனத்தை விரட்டியதுபோல, அதையும் விரட்டிவிடு' - இது 'அகிலனின்' சமூகச்செய்தி.

'எனது கொள்கையில் குறையில்லாதபோதும், எனது நிறமைக் குறைவால் நான் நோற்றும் போகலாம். அது தோல்வியாகாது; போர்க்களத்தில் சந்தித்த மரணத்திற்கு

நேராகும் அந்தத் தோல்வி; என் கையிலிருக்கும் கிகாடி இன்று கேலி செய்யப்படலாம். பிடுக்கி எறியப்படலாம்; ஆனால் அதுதான் நாளை உலகில் எல்லோரின் தலைக்கு மேலும் பறக்கப்போகிறது. அந்தநாளைய உலகை நிர்மானிக்கும் மஹாசமுத்திரத்தில் நான் ஒரு துளி. என் எழுத்து ஒரு அலை.' - இது ஜெபகாந்தனின் குறிக்கோள்.

'ஒவ்வொரு கலைஞனுக்கும் மனிதனாக வாழவும் மனதில் தோன்றியதை வெளிப்படுத்தவும் ஒவ்வொரு கலை சாதகமாக அமைகிறது. எனக்கு அமைந்த எழுத்துக் கலையின் மூலம் நான் என்னையும் நான் வாழும் உலகத்தையும் என் அளவில் உயர்த்த விரும்புகிறேன். என் உள்ளத்தையும் நான் உணர்ந்த பிரயஞ்ச உள்சத்தையும் வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன்' - இது கு. அழகிரிசாமியின் சமூகப்பயன்.

'இலக்கியாசிரியன் எந்த மொழியில் எழுதினாலும் எந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் தனது ஆன்மீகமான ஒரு வளர்ச்சியை நாடித்தான் செய்கிறான்' - இது க. நா. சுப்பிரமணியத்தின் குறிக்கோள்.

'உயிர் வாழ்கிற ஒவ்வொருவனும் தான் உயிரோடு இருப்பதை உணர்ந்துவதற்கு எதையாவது செய்தாக வேண்டும். தான் வாழ்வதைப் பிறருக்கு உணர்த்த துடிக்கிறான், ஒவ்வொருவனும் தனது பிரச்சனைத்தைப் பிறருக்கும், ஊருக்கும் உலகத்துக்கும் உணர்த்த எழுத்து பயன்படும் என நான் துணிந்தேன். எழுதலானேன்' - இது வல்லிக்கண்ணனின் படைப்பின் நோக்கம்.

'சமுதாயத்தில் நான் கண்ட சின்னத்தனங்களையும் தேசியத்துரோகிகளையும் மக்கள் வீரோதிகளையும் மக்கள் முன் காட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற சத்திய ஆவேசத்தின் விளைவாக உருவானதுதான் காட்டாறு. காட்டாறு பெரியதொரு சமுதாய மாற்றத்தை நம் சமூகத்தில் உருவாக்கும் என்ற பேராசை என்கிறீர்கள். ஆனால் ஒரு சில மக்களையாவது சிந்திக்க வைக்கும் என்ற நியாயமான நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு' - இது 'செங்கை ஆழியானின்' குறிக்கோள்.

ஆகவே -

நாமும் எழுத்தாளராக முடியுமா?

நிச்சயமாக முடியும்!

நானும் எழுத்தாளராகவேண்டுமென்ற ஆசையை முதற்கண் நெஞ்சில் நிறைத்துக்கொள்ள வேண்டும்;

எழுத்துக் கலையின் இன்றியமையாமையை - அதன் மதிமையை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

தனி மனிதனின் வளர்ச்சிக்கும், சமுதாய மூன்றேற்றத்திற்கும், நாட்டின் உயர்ச்சிக்கும் இக்கலை எவ்வளவு தூரம் அத்தியாவசியமானதென்பதை சிந்தனைக்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆட்சியை அமைப்பதற்கும், அழிப்பதற்கும், அதிகாரத்தை நிலைபெறச் செய்வதற்கும், நிலைகுலைய வைப்பதற்கும் பேரமுறையில் சக்தி அளவிட முடியாதது என்பதை நெஞ்சில் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

'இப்பேர்ப்பட்ட இன்றியமையாத நிலையை என்னாலும் ஏன் அடைய முடியாது?' - என்ற கேள்விக்கிணை நெஞ்சத்தில் தோன்றட்டும்:

'இன்றைய எழுத்தாளர்களெல்லாம் பிறவிமலையே எழுத்தாளர்களாகத் தோன்றியவர்களா? இல்லையே! சாதாரண மனிதர்களாகத்தானே அவர்களும் தோன்றினார்கள். அப்படியிருக்கும் போழுது, முயற்சித்தால் நாமும் எழுத்தாளராகலாம் தானே!' - என்ற எண்ணம் மனத்தை நிறைக்கவேண்டும்.

'ஒரு குறிக்கப்பட்ட சாரார்தான் எழுத்தாளர்களாகப் பேரூவிற்குச் சொந்தக்காரர்களாக பரினமிக்கின்றார்களா? இல்லையே! தன்னம்பிக்கையும், விடாமுயற்சியும் நிரம்பப் பெற்றவர்கள்தானே படைத்தல் தொழிலைச் செய்து பிரம்மாவாகின்றார்கள்; அதே வழியை நாமும் பின்பற்றினால் அக்கலையை நாமும் தொடர்புபார்க்கலாம்தானே!' - என்ற கருத்து எம்மை ஆட்கொள்ள வேண்டும்.

மற்றைய எழுத்தாளர்களின் - பேரூ மன்னர்களின் எழுத்தோவியங்களை நிறைய வாசிக்கவேண்டும் - அலசி ஆராய்ந்து கிரகித்துக்கொள்ள வேண்டும். - ஆனால் - ஆரம்ப எழுத்தாளர்கள் அவர்களைப் பின்பற்றக்கூடாது - அவர்கள் நடையை 'காப்பி' அடிக்கக்கூடாது. தங்கள் சொந்த முத்திரையைப் பதிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் உண்மையான எழுத்தாளனாக முடியாது.

எதனையும் பொறுமையாகச் சிந்தித்துத் தெளிந்த பின்பே எழுத்தில் வடிக்கவேண்டும். தெளிந்த அறிவும், சிந்தனைக்கோவையில் அழுத்தமும் இருக்குமானால் நிச்சயமாகச் சிறந்த எழுத்தாளனாகத் திகழ முடியும்.

எதையும் நாம் தெளிவாகவும், ஆழமாகவும், ஆதாரத்துடனும் எழுதவேண்டும்; நாம் எழுதும் எழுத்தில் தெளிவு இல்லையென்றால் எப்படி வாசகர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியும்? எமது படைப்பில் ஆழமான கருத்துக்கள் பொதிந்திருக்காவிட்டால், அதனால் யாருக்கு நன்மை? நாம் கூறுவதில் நிறைந்த ஆதாரங்கள் இல்லாவிட்டால், யார்தான் எமது எழுத்தில் நம்பிக்கை கொள்வார்கள்.

எழுத்தை நாம் மிகவும் பொறுப்புடனும், கவனமாகவும் எப்போதும் கையாளவேண்டும்; எமது எழுத்து தனி மனிதனின் உள்ளத்தில் சிறு சலனத்தையாவது ஏற்படுத்தி, அவன் உண்மைநிலையை உணர்ந்து செயற்படக்கூடிய முறையில் அமையவேண்டும்.

ஒரு எழுத்தாளன் என்ன உணர்ச்சியுடன் தனது படைப்பை அளிக்கின்றானோ, அதே உணர்ச்சியையே வாசகனும் அனுபவிக்கவேண்டும் - அதற்கேற்ற முறையிலேயே அவனது எழுத்தும் இருக்கவேண்டும். அவன்தான் உண்மையான எழுத்தாளனாக முடியும்.

எப்பொழுதும் உண்மைக்கர்களும், தேர்மை தவறாமலும் எழுத்துக்கலையை உபயோகிக்கவேண்டும். சண்டை சச்சரவுகள் நீங்கி, சமாதானம் தழைத்தோங்க எழுத வேண்டும். அண்மையில் மலேசியாவின் கல்வி அமைச்சர்

தாதுக் று"லேன் வாணையும் பேனாவையும் ஒப்புநோக்கிப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். "வாணைப்போன்ற பேனாவும் அதேகக் கொலைகளைப் புரிந்துள்ளது. பொறுப்பற்ற முறையிலும், தயக்கமின்றியும் பேனாவை உபயோகித்ததனால், வாணை உபயோகிப்பதனால் ஏற்படுவது போன்று உயிரிழப்புகளும், அழிவுகளும், குழப்பங்களும் ஏற்பட்டுள்ளதை சரித்திரம் எமக்கு நிரூபித்துக் காட்டியுள்ளது" - எவ்வளவு உண்மை நிறைந்த கருத்து!

சமுதாயத்தில் நிலவும் மூடநம்பிக்கைகளையும் பிற போக்கான எண்ணங்களையும் ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் ஒரு எழுத்தாளன் நிச்சயமாக நீக்க முயலவேண்டும். வர்க்க பேதமற்ற உன்னத சமூகத்தை அமைக்க நாம் எழுத வேண்டும்!

எழுத்தாளராகவேண்டும் என்ற ஆவல் உள்ளவர் நிச்சயமாக ஒரு கலைஞராகவே இருக்கவேண்டும்.

பிறகுக்குத் தெரியாத விடயம் அல்லது பிறரால் தெளிவாக உணரப்படாத விடயம் உங்களுக்குத் தெரியுமானால், ஏதோ ஓர் உண்மையோ அல்லது நிகழ்ச்சியோ போதுமான அளவில் வெளியே தெரியாமலே பிறரால் சுட்டிக் காட்டப்படாமலோ இருந்தால் அதைப்பற்றிக் கட்டாயம் குறிப்பிடவேண்டும் என்று உங்களுக்குத் தோன்றினால், அப்போது நீங்கள் எழுதத் தொடங்கவேண்டும். முழு மனத்தோடு உங்கள் பணியில் ஈடுபடவேண்டும்.

எப்படி எழுதுவது என்று உங்களுக்கு யாரும் கற்றுக் கொடுக்க மாட்டார்கள். தொழிலைக் கற்றுக் கொடுக்கலாம். ஆனால் கலையைக் கற்றுக் கொடுக்க முடியாது.

ஒவ்வொரு படைப்பிலும் உங்களது சொந்த அனுபவத்தின் எதிரொளி இருக்கவேண்டும். இல்லாவிடில், ஆழ்ந்த உணர்ச்சியுடன் எழுத இயலாது:

எனவே —

நாமும் எழுதுவோம்!

எழுத்தாளராவோம்!

நீங்களும்

எழுத்தாளராகலாம்!

ந. சந்திரமோகன்

நீங்களும் எழுத்தாளராக
வேண்டுமா? நிச்சயம்
நீங்கள் இந்நூலைப் படிக்க
வேண்டும்.

இளம். எழுத்தாளர்களுக்கு
வழிகாட்டும் கைநூல் இது!

எழுத்துக்கலையைப் பற்றி
அறிய விரும்பும் வாசகர்களுக்கு
கவையான செய்திகளைத் தரும்
நல்லதொரு நூல்.

அச்சுப்பதிவு: ஸ்ரீ லக்ஷா அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம்;